EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 27.3.2013
COM(2013) 162 final

2013/0089 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä

(uudelleenlaadittu teksti)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2013) 95 final}
{SWD(2013) 96 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen yleinen tausta ja perustelut

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädäntö yhdenmukaistettiin osittain 21. joulukuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 89/104/ETY, joka on kodifioitu direktiivinä 2008/95/EY, jäljempänä 'direktiivi'. Kansallisten tavaramerkkijärjestelmien lisäksi ja yhteydessä yhteisön tavaramerkistä 20. joulukuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 40/94, joka on kodifioitu asetuksena (EY) N:o 207/2009, jäljempänä 'asetus', perustettiin erillinen järjestelmä sellaisten yhtenäisten oikeuksien rekisteröintiä varten, joiden vaikutukset ovat samat kaikkialla EU:ssa. Samassa yhteydessä perustettiin sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto (OHIM), joka on vastuussa yhteisön tavaramerkkien rekisteröinnistä ja hallinnoinnista.

Tavaramerkillä voidaan erottaa tietyn yrityksen tavarat ja palvelut muiden tavaroista ja palveluista. Se on merkki, jonka avulla yritys voi saada aikaan asiakasuskollisuutta ja säilyttää sen sekä tuottaa arvoa ja kasvua. Tällöin tavaramerkki toimii innovaatiotoiminnan vauhdittajana, sillä tarve pitää se relevanttina edistää T&K-investointeja, mikä puolestaan johtaa jatkuvaan tuoteparannus- ja -kehitysprosessiin. Tämä dynaaminen prosessi vaikuttaa myönteisesti myös työllisyyteen. Kilpailun tiukentuessa tavaramerkkien keskeinen asema markkinamenestyksessä ja myös niiden kaupallinen arvo on voimistunut vakaasti. Tästä on osoituksena tavaramerkkihakemusten ja tavaramerkkien käyttäjien määrän kasvu sekä kansallisella että EU:n tasolla. Tämän kehityksen rinnalla sidosryhmät odottavat kuitenkin jatkuvasti nopeampia ja laadukkaampia tavaramerkkien rekisteröintijärjestelmiä, jotka ovat entistä johdonmukaisempia, yleisesti saatavilla ja uutta tekniikkaa hyödyntäviä.

Tarkastellessaan vuonna 2007 kysymystä OHIMin rahoitusnäkymistä neuvosto[1] korosti, että OHIMin perustaminen oli ollut suuri menestys ja että se oli edistänyt tuntuvasti EU:n kilpailukyvyn vahvistamista. Neuvosto muistutti, että yhteisön tavaramerkkijärjestelmä oli suunniteltu siten, että se toimisi kansallisten tavaramerkkijärjestelmien rinnalla, sillä kansalliset järjestelmät ovat edelleen tarpeellisia yrityksille, jotka eivät halua tavaramerkeilleen suojaa EU:n tasolla. Neuvosto pani lisäksi merkille kansallisten tavaramerkkivirastojen täydentävän työn merkityksen ja kehotti OHIMia laajentamaan yhteistyötään niiden kanssa yhteisön tavaramerkkijärjestelmän yleisen toimivuuden parantamiseksi. Neuvosto huomautti lopuksi, että yhteisön tavaramerkin luomisesta oli kulunut yli vuosikymmen, ja korosti sen vuoksi, että yhteisön tavaramerkkijärjestelmän toimivuutta on tarpeen arvioida kokonaisuudessaan. Se kehotti komissiota aloittamaan aihetta käsittelevän tutkimuksen työstämisen erityisesti OHIMin ja kansallisten tavaramerkkivirastojen nykyisten yhteistyövälineiden tiivistämiseksi ja laajentamiseksi.

Vuonna 2008 julkaistussa eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa aloitteessaan (Small Business Act)[2] komissio korosti, että pk-yritysten pääsyä yhteisön tavaramerkkijärjestelmään on parannettava. Lisäksi vuonna 2008 annetussa tiedonannossa "Teollisoikeuksia koskeva

---

1 Kilpailukykyneuvoston päätelmät, 21. ja 22. toukokuuta 2007, neuvoston asiakirja 9427/07.

2 Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle, KOM(2008) 394 lopullinen, 26.6.2008.

eurooppalainen strategia[3] korostettiin komission sitoutumista tehokkaaseen ja vaikuttavaan tavaramerkkien suojaan ja laadukkaaseen tavaramerkkijärjestelmään. Tiedonannon päätelmä oli, että oli aika suorittaa kokonaisarviointi, jonka pohjalta voitaisiin tulevaisuudessa tarkistaa Euroopan tavaramerkkijärjestelmää ja parantaa edelleen OHIMin ja kansallisten virastojen yhteistyötä. Vuonna 2010 antamassaan tiedonannossa ”Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke – Innovaatiounioni”[4] komissio sitoutui uudistamaan tavaramerkkijärjestelmän parempien toimintapuitteiden tarjoamiseksi yritysten innovaatiotoiminnalle. Teollis- ja tekijänoikeuksia koskevassa eurooppalaisessa strategiassa[5] vuodelta 2011 komissio ilmoitti Euroopan tavaramerkkijärjestelmän uudelleentarkastelusta sen nykyaikaistamiseksi sekä EU:n että kansallisella tasolla tekemällä siitä kokonaisuudessaan vaikuttavampi, tehokkaampi ja johdonmukaisempi.

1.2. Ehdotuksen tarkoitus

Tämän ehdotuksen ja sen kanssa samaan aikaan esitettävän asetuksen muuttamista koskevan ehdotuksen muodostaman paketin yhteinen päätavoite on edistää innovaatiotoimintaa ja talouskasvua parantamalla koko EU:n tavaramerkkien rekisteröintijärjestelmien saatavuutta ja tehokkuutta, jotta yritykset hyötyisivät kustannusten alenemisesta, järjestelmien yksinkertaistumisesta, nopeutumisesta ja muuttumisesta ennakoitavimmiksi sekä oikeusvarmuuden lisääntymisestä. Nämä mukautukset ovat jatkoa toimille, joilla pyritään varmistamaan unionin ja jäsenvaltioiden tavaramerkkijärjestelmien rinnakkaistoiminta ja täydentävyys.

Tämän direktiivin uudelleenlaadintaa koskevan ehdotuksen tavoitteet ovat seuraavat:

- direktiivin nykyisten säännösten nykyaikaistaminen ja parantaminen muuttamalla vanhentuneita säännöksiä, lisäämällä oikeusvarmuutta ja täsmentämällä tavaramerkkioikeuksien soveltamisalaa ja niitä koskevia rajoituksia;

- kansallisten tavaramerkkisäädösten ja -menettelyjen lähentäminen toisiinsa niiden yhtenäistämiseksi yhteisön tavaramerkkijärjestelmän kanssa a) lisäämällä niihin uusia aineellisia sääntöjä ja b) sisällyttämällä pääasialliset menettelysäännöt direktiiviin asetuksen säännösten mukaisesti;

- jäsenvaltioiden tavaramerkkivirastojen ja OHIMin yhteistyön helpottaminen käytäntöjen lähentämiseksi toisiinsa ja yhteisten välineiden kehittämiseksi ottamalla käyttöön oikeusperusta tätä yhteistyötä varten.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

2.1. Julkinen kuuleminen

Tämä ehdotus perustuu arviointiin siitä, kuinka Euroopan tavaramerkkijärjestelmä toimii kokonaisuutena tarkasteltuna, ja kaikkien tärkeimpien sidosryhmien laajojen kuulemisten arviointiin.

---

3 KOM(2008) 465 lopullinen, 16.7.2008.

4 KOM(2010) 546 lopullinen, 6.10.2010.

5 KOM(2011) 287 lopullinen, 24.5.2011, ”Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat: Luovuuden ja innovoinnin kannustaminen talouskasvun, laadukkaiden työpaikkojen ja ensiluokkaisten tuotteiden ja palvelujen tarjoamiseksi Euroopassa”.

Arvioinnin keskeinen osatekijä oli tutkimus, jonka Max Planck Institute for Intellectual Property and Competition Law (MPI) toteutti komission lukuun. Tutkimus tehtiin marraskuun 2009 ja helmikuun 2011 välisenä aikana[6]. Asiantuntija-analyysin lisäksi tutkimus sisälsi sidosryhmien kuulemisia, kuten yhteisön tavaramerkkijärjestelmien käyttäjien keskuudessa tehdyn kyselyn, kommenttien pyytämisen organisaatioilta, jotka edustavat tavaramerkkien käyttäjiä kansallisella, Euroopan ja kansainvälisellä tasolla, sekä kesäkuussa 2010 kyseisille organisaatioille järjestetyn kuulemisen. MPI kuuli lopuksi kaikkien jäsenvaltioiden teollis- ja tekijänoikeusvirastoja sekä OHIMia.

MPI:n tutkimuksen loppuraportin päätelmä oli, että Euroopan tavaramerkkijärjestelmän perusta on vakaa. Erityisesti OHIMin noudattamat menettelyt täyttävät yleensä yritysten tarpeet ja odotukset. Yhtä mieltä oltiin myös siitä, että yhteisön ja kansallisten tavaramerkkioikeuksien rinnakkaiselo on olennainen ja tarpeellinen seikka, jotta erikokoisten yritysten ja markkinoiden vaatimukset ja maantieteelliset tarpeet täyttävä tavaramerkkijärjestelmä toimisi tehokkaasti. Raportissa kuitenkin todettiin, että järjestelmää oli tarpeen nykyaikaistaa ja parantaa. Raportissa korostettiin erityisesti tarvetta yhteisön tavaramerkkijärjestelmän ja kansallisten tavaramerkkijärjestelmien yhtenäistämiseen yhdenmukaistamalla jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädäntö sekä direktiivin nykyisellä soveltamisalalla että sen ulkopuolella.

Neuvosto esitti tutkimuksen alustavia tuloksia koskevat päätelmät 25. toukokuuta 2010[7]. Päätelmissä pantiin merkille, että yhteisön tavaramerkin ja kansallisten järjestelmien välillä on epäjohdonmukaisuuksia, ja sen vuoksi niissä kehotettiin komissiota sisällyttämään ehdotuksiinsa toimenpiteitä direktiivin yhdenmukaistamiseksi asetuksen kanssa. Näin autetaan edelleen vähentämään aloja, joilla Euroopan tavaramerkkijärjestelmät kaiken kaikkiaan poikkeavat toisistaan.

MPI:n tutkimuksen jatkotoimena komission yksiköt kutsuivat koolle käyttäjäyhdistysten kuulemisen 26. toukokuuta 2011. Kuulemisessa vahvistettiin, että Euroopan tavaramerkkijärjestelmän käyttäjät ovat paljolti yhtä mieltä siitä, että kansallisen tavaramerkkilainsäädännön ja yhteisön tavaramerkkijärjestelmän lähentämisen nykytaso ei ole riittävä. Käyttäjäyhdistysten yksimielinen kanta oli, että kansallista tavaramerkkilainsäädäntöä on yhdenmukaistettava sekä aineellisen oikeuden että menettelykysymysten osalta.

2.2. Vaikutusten arviointi

Sekä asetuksen että direktiivin uudelleentarkastelusta toteutettiin vaikutusten arviointi, joissa ilmeni kaksi suurta ongelmaa: ensimmäinen ongelma liittyy voimassa olevan sääntelykehyksen säännösten välisiin eroihin ja toinen unionin tavaramerkkivirastojen välisen yhteistyön vähyyteen. Jälkimmäistä ongelmaa on tarkoitus käsitellä asetuksen uudelleentarkastelussa, mutta säännösten välisiä eroja on käsiteltävä direktiivin uudelleentarkastelussa.

Kuulemis- ja arviointiprosessissa ilmeni, että tavaramerkkialan liiketoimintaympäristö on edelleen erittäin hajanainen, vaikka kansalliset säädökset yhdenmukaistettiin osittain 1990-

[6] MPI:n lopullinen tutkimus liitteineen on saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/tm/index_en.htm.

[7] Kilpailukykyneuvoston päätelmät, annettu 25 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmän tulevasta tarkistamisesta.

luvun alussa. Direktiivin mukainen yhdenmukaistamisen taso oli melko matala. Painopisteenä oli rajallinen määrä aineellisia sääntöjä, joiden katsottiin tuolloin vaikuttavan välittömimmin sisämarkkinoiden toimintaan, kun taas monet osa-alueet, erityisesti menettelyt, jätettiin yhdenmukaistamatta. Lisäksi asetus annettiin useita vuosia myöhemmin kuin direktiivi, mikä aiheutti sen, ettei direktiiviä laadittaessa käytettävissä ollut yhteistä vertailukohtaa, jonka perusteella kansallisten menettelyjen tehokkuutta olisi voitu arvioida. OHIMin noudattamat menettelyt ovat kuitenkin olleet nyt käytössä yli 15 vuotta, ja niiden katsotaan yleisesti täyttävän yritysten tarpeet ja odotukset.

Tämän vuoksi unionin nykyiselle tavaramerkkilainsäädännölle on edelleen ominaista se, että kansallisissa säännöissä ja menettelyissä on suuria eroja sekä jäsenvaltioiden välillä että suhteessa OHIMin soveltamiin sääntöihin ja menettelyihin. Menettelyihin ei ole missään vaiheessa pyritty soveltamaan parhaita käytäntöjä.

Kansallisten järjestelmien ja yhteisön tavaramerkkijärjestelmän väliset nykyiset erot katsotaan olennaisiksi. Ne johtuvat siitä, ettei direktiivi kata menettelyihin liittyviä näkökohtia, ja siitä, ettei monia tärkeitä aineellisoikeudellisia seikkoja ole vielä yhdenmukaistettu. Yhdistettyinä tavaramerkkivirastojen käytäntöjen ja välineiden rajalliseen yhteneväisyyteen – mikä johtuu yhteistyön vähyydestä – nykyiset erot tavaramerkkilainsäädännössä ja -menettelyissä rajoittavat pääsyä tavaramerkkien suojajärjestelmiin, heikentävät olennaisesti oikeusvarmuutta ja vaarantavat yhteisön tavaramerkin ja kansallisten tavaramerkkijärjestelmien keskinäisen täydentävyyden. Lisäksi ne estävät tasapuolisten toimintaedellytysten luomisen yrityksille, mikä vaikuttaa kielteisesti EU:n yritysten ja koko EU:n kilpailukykyyn.

Ongelman ratkaisemiseksi arvioitiin seuraavia vaihtoehtoja:

- Vaihtoehto 1: Tavaramerkkilainsäädäntöä ja -menettelyjä ei lähennetä enempää toisiinsa.

- Vaihtoehto 2: Kansallisten säädösten lähentämistä muutetaan osittain kattavammaksi, ja ne yhdenmukaistetaan yhteisön tavaramerkkijärjestelmän kanssa. Tämä kattaisi keskeisten menettelysääntöjen yhtenäistämisen asetuksen vastaavien säännösten kanssa, mukaan lukien säännöt ja säännökset, joiden väliset erot aiheuttavat merkittäviä ongelmia käyttäjille ja joiden yhtenäistäminen katsotaan välttämättömäksi harmonisen, täydentävän tavaramerkkien suojajärjestelmän luomiseksi Eurooppaan. Tämä kattaisi myös uusien aineelliseen oikeuteen liittyvien näkökohtien yhtenäistämisen asetuksen säännösten mukaisesti;

- Vaihtoehto 3: Tavaramerkkilainsäädäntö ja -menettelyt lähennetään kaikilta osin toisiinsa. Tämä toteutettaisiin vaihtoehdon 2 perusteella, ja se kattaisi vaihtoehdon 2 kaikkien osatekijöiden lisäksi myös kaikki loput aineelliseen tavaramerkkilainsäädäntöön ja -menettelyihin liittyvät näkökohdat.

- Vaihtoehto 4: Laaditaan yksi tavaramerkkejä koskeva ohjekirja, jolla korvattaisiin jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädäntö kokonaisuudessaan ottamalla käyttöön kaikkialla unionissa sovellettavat yhdenmukaiset säännöt.

Vaikutusten arvioinnissa todettiin, että vaihtoehto 2 olisi oikeassa suhteessa asetettuihin tavoitteisiin ja edistäisi parhaiten niiden saavuttamista.

3. OIKEUSPERUSTA JA TOISSIJAISUUSPERIAATE

Perussopimuksen 114 artiklan 1 kohdalla annetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle valta hyväksyä sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi.

Sääntelykehyksessä oleviin merkittäviin eroihin liittyvät ongelmat joko estävät tasapuolisten toimintaedellytysten tarjoamisen EU:n yrityksille tai vääristävät olennaisesti tällaisten tasapuolisten toimintaedellytysten tarjoamista, mikä vaikuttaa haitallisesti myös yritysten ja koko EU:n kilpailukykyyn. Tämän vuoksi on suotavaa toteuttaa toimenpiteitä, joilla voidaan parantaa sisämarkkinoiden toimintaedellytyksiä. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on viedä lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämistä pitemmälle, voidaan toteuttaa vain unionin tasolla. Toimien toteuttaminen unionin tasolla on lisäksi ainoa keino varmistaa, että ne ovat yhdenmukaisia yhteisön tavaramerkkijärjestelmän kanssa.

Tässä yhteydessä on pidettävä mielessä, että yhteisön tavaramerkkijärjestelmä perustuu eurooppalaiseen tavaramerkkijärjestelmään, jonka perusperiaatteena on kansallisen ja unioninlaajuisen tavaramerkkisuojan rinnakkaistoiminta ja keskinäinen täydentävyys. Asetuksessa säädetään kattavasta järjestelmästä, joka pitää sisällään kaikki aineellis- ja menettelyoikeudelliset kysymykset, kun taas direktiivin mukainen lainsäädännön lähentämistaso rajoittuu vain tiettyihin aineellisoikeudellisiin säännöksiin. Jotta voidaan varmistaa, että kyseiset osatekijät toimivat rinnakkain ja täydentävät toisiaan tehokkaasti ja kestävästi, unioniin on tarpeen luoda yleinen, harmoninen tavaramerkkien suojajärjestelmä, johon sisältyvät aineelliset säännöt ovat pitkälti samankaltaiset ja jossa ainakin tärkeimmät menettelysäännökset ovat linjassa keskenään.

4. VAIKUTUS TALOUSARVIOON

Ehdotuksella ei ole vaikutusta Euroopan unionin talousarvioon, mistä syystä sen liitteeksi ei ole laadittu rahoitusselvitystä, josta säädetään varainhoitoasetuksen (unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012) 31 artiklassa.

5. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

Ehdotetut muutokset esitellään direktiivin uudelleenlaadinnalle asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Tavoitteet esitellään edellä 1.2 jaksossa.

5.1. Voimassa olevien säännösten nykyaikaistaminen ja parantaminen

- Tavaramerkin määritelmä (3 artikla)

Tällä hetkellä merkit on voitava esittää graafisesti, jotta ne voitaisiin suojata tavaramerkkinä. Tämä graafista esitettävyyttä koskeva vaatimus ei ole enää ajankohtainen. Se aiheuttaa runsaasti oikeudellista epävarmuutta suhteessa tiettyihin perinteisistä poikkeaviin tavaramerkkeihin, kuten pelkkiin ääniin. Jälkimmäisessä tapauksessa muu kuin graafinen esitystapa (esimerkiksi äänitiedosto) voi olla jopa parempi vaihtoehto kuin graafinen esitys, jos se mahdollistaa tavaramerkin täsmällisemmän tunnistamisen ja parantaa siten oikeusvarmuutta. Ehdotetussa uudessa määritelmässä ei rajata sallittuja esitystapoja

graafiseen tai visuaaliseen esittämiseen vaan annetaan mahdollisuus sellaisen merkin rekisteröintiin, jonka tekninen esitystapa tarjoaa tyydyttävät takeet. Tarkoituksena ei ole laajentaa rajattomasti hyväksyttäviä merkin esitystapoja vaan lisätä joustoa samalla kun varmistetaan parempi oikeusvarmuus.

- Tavaramerkkiin kuuluvat oikeudet (10 ja 11 artikla)

1. Tavaramerkkiin kuuluvat oikeudet, jotka eivät vaikuta aiempiin oikeuksiin

Direktiivissä tai asetuksessa ei kummassakaan ole selkeää sääntöä, jonka mukaan tavaramerkin haltija ei voisi vedota oikeuksiinsa sellaisen merkin käytön estämiseksi, joka on sama tai samankaltainen kuin merkki, joka on jo aikaisemman oikeuden kohteena. Tässä ehdotuksessa täsmennetään teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskevan sopimuksen (TRIPS-sopimus)[8] 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti, etteivät tavaramerkkien loukkaamista koskevat kanteet vaikuta aikaisempiin oikeuksiin.

2. Kaksinkertainen samuus

Tavaramerkkien muiden tehtävien tunnustaminen direktiivin 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla on aiheuttanut oikeudellista epävarmuutta Erityisesti kaksinkertaisen samuuden tapausten ja direktiivin 5 artiklan 2 kohdan mukaisen laajalti tunnettujen tavaramerkkien laajennetun suojan välinen suhde on hämärtynyt[9]. Oikeusvarmuuden ja johdonmukaisuuden vuoksi täsmennetään, että sekä 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen kaksinkertaisen samuuden että 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen samankaltaisuuden tapauksessa vain alkuperän osoittamistehtävällä on merkitystä.

3. Käyttö toimi- tai liikenimenä

Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan[10] direktiivin 5 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, jos toiminimen katsotaan yleisön keskuudessa liittyvän (myös) yrityksen tarjoamiin tavaroihin tai palveluihin. Sen vuoksi suojatun tavaramerkin käyttö toiminimenä on aiheellista katsoa tavaramerkin loukkaukseksi, jos tavaroiden tai palveluiden käyttöä koskevat vaatimukset täyttyvät.

4. Käyttö vertailevassa mainonnassa

Harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetulla direktiivillä 2006/114/EY[11] säännellään edellytyksiä, joiden täyttyessä mainonta, josta suoraan tai epäsuorasti voidaan tunnistaa kilpailija tai kilpailijan tarjoamat tavarat tai palvelut, on sallittua. Direktiivin 2006/114/EY suhde tavaramerkkejä koskevan lainsäädäntöön on herättänyt epäilyjä. Sen vuoksi on aiheellista täsmentää, että tavaramerkin haltija voi estää tavaramerkkinsä käytön vertailevassa mainonnassa, jos tällainen mainonta ei täytä direktiivin 2006/114/EY 4 artiklan vaatimuksia.

5. Lähetykset kaupallisilta toimittajilta

---

8 EYVL L 336, 23.12.1994, s. 213.
9 Julkisasiamies Jääskisen ratkaisuehdotus asiassa C-323/09, Interflora, 9 kohta.
10 Asia C-17/06, Céline, tuomio 11.9.2007, s. I-07041.
11 EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

Olisi täsmennettävä, että tavaroiden tuonti unionin on kiellettyä myös silloin, kun vain lähettäjä toimii kaupallisissa tarkoituksissa. Näin pyritään varmistamaan, että tavaramerkin haltijalla on oikeus estää (EU:ssa tai sen ulkopuolella sijaitsevia) yrityksiä tuomasta EU:n ulkopuolella sijaitsevia tavaroita, jotka on myyty, tarjottu tai kuljetettu yksityisille kuluttajille tai joita on mainostettu yksityisille kuluttajille, ja estää väärennettyjen tavaroiden tilaaminen ja myynti erityisesti internetissä.

6. Tullialueelle tuodut tavarat

Yhdistetyissä asioissa Philips ja Nokia annetun unionin tuomioistuimen tuomion[12] mukaan EU:n ulkopuolelta tulevien tavaroiden saapuminen, oleminen ja siirto EU:n tullialueelle suspensiomenettelyssä ei voimassa olevan unionin säännöstön mukaan loukkaa unionin ja sen jäsenvaltioiden aineellisesta oikeudesta johtuvia teollis- ja tekijänoikeuksia. Tällaiset tavarat voidaan katsoa väärennetyiksi vasta, kun on näyttöä siitä, että ne ovat EU:n kuluttajille suunnatun kaupallisen toimen, kuten myynnin, myyntitarjouksen tai mainonnan kohteena. Sidosryhmät ovat arvostelleet voimakkaasti asioissa Philips ja Nokia annetun tuomion seurauksia, sillä ne katsovat sen aiheuttavan kohtuuttoman raskaan todistustaakan oikeuksien haltijoille ja estävän väärentämisen torjunnan. On ilmeistä, että on tarpeen ottaa pikaisesti käyttöön eurooppalainen oikeudellinen kehys, joka mahdollistaisi nopeasti yleistyvän tavaroiden väärentämisen tehokkaamman torjunnan. Sen vuoksi ehdotetaan, että tämänhetkisen puutteen poistamiseksi oikeuksien haltijoille annetaan oikeus estää kolmansia osapuolia tuomasta unionin tullialueelle kolmansista maista tavaroita, joilla on ilman lupaa tavaramerkki, joka on olennaisesti samanlainen kuin tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisiä tavaroita varten, riippumatta siitä, luovutetaanko tavarat vapaaseen liikkeeseen.

7. Valmistavat säädökset

Direktiivissä tai asetuksessa ei kummassakaan ole säännöksiä, jotka mahdollistaisivat oikeustoimien aloittamisen sellaisten etikettien ja pakkausten sekä vastaavanlaisten erien jakelua ja myyntiä vastaan, jotka saatetaan myöhemmin yhdistää laittomiin tuotteisiin. Joidenkin maiden lainsäädännössä on nimenomaisia sääntöjä, jotka kattavat tällaisen toiminnan. Direktiiviin ja asetukseen on aiheellista sisällyttää asiaa koskeva säännös, joka tarjoaisi toisen käytännöllisen, asianmukaisen ja tehokkaan keinon väärentämisen torjuntaan.

<u>- Tavaramerkkiin kohdistuvat rajoitukset (14 artikla)</u>

Direktiivin 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen rajoitus rajataan tässä ehdotuksessa koskemaan vain henkilönimien käyttöä neuvoston ja komission yhteisen lausuman[13] mukaisesti. Johdonmukaisuuteen liittyvistä syistä 14 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen rajoitus laajennetaan koskemaan myös muita kuin erottavia tunnuksia tai merkintöjä. Katsotaan myös aiheelliseksi, että 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään nimenomaisesta rajoituksesta, joka kattaa viitteellisen käytön yleensä. Lisäksi erillisessä kohdassa täsmennetään edellytykset, joiden täyttyessä tavaramerkin käytön ei katsota noudattavan rehellisiä liiketoimintatapoja.

---

12 Asia C-446/09, Philips, ja asia C-495/09, Nokia, tuomio 1.12.2011.

13 Neuvoston kokouksen pöytäkirjaan kirjatut neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission yhteiset lausunnot jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämistä koskevasta ensimmäisestä neuvoston direktiivistä, 21. joulukuuta 1998.

5.2. Edistyminen aineellisen oikeuden lähentämisessä

- Maantieteellisten ja perinteisten merkintöjen suojaaminen (4 ja 5 artikla)

Asetuksesta poiketen direktiiviin sisältyvät rekisteröinnin esteet eivät koske suojattujen maantieteellisten merkintöjen, viinejä koskevien perinteisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden etuoikeuksia. Tämän vuoksi ei ole takeita siitä, että suojatasoja, jotka kyseisille oikeuksille annetaan muilla unionin oikeuden välineillä[14], sovelletaan yhdenmukaisesti ja kattavasti tavaramerkkien tutkinnassa koko unionissa, erityisesti kun sovelletaan ehdottomia hylkäysperusteita. Tämän vuoksi ehdotetaan, että direktiiviin sisällytetään maantieteellisiin merkintöihin, viinejä koskeviin perinteisiin merkintöihin ja aitoihin perinteisiin tuotteisiin liittyvät vastaavat säännökset.

- Tunnettujen tavaramerkkien suoja (5 ja 10 artikla)

Direktiivin 5 ja 10 artiklassa muunnetaan laajennettu suoja pakollisiksi säännöksiksi sen varmistamiseksi, että tunnetuilla tavaramerkeillä on kaikissa jäsenvaltioissa samantasoinen suoja kuin yhteisön tavaramerkeillä.

- Tavaramerkit omistusoikeuden kohteena (22, 23, 24, 25, 26 ja 27 artikla)

Asetuksesta poiketen direktiivissä ei ole käyttölupia koskevien perussääntöjen lisäksi säännöksiä muista näkökohdista, jotka liittyvät tavaramerkkeihin omistusoikeuden kohteena, kuten luovutuksista tai esineoikeudesta. Tämän vuoksi tavaramerkkien kaupalliseen hyödyntämiseen liittyviä keskeisiä näkökohtia säännellään heikosti tai eri tavoin eri puolilla unionia. Tämän vuoksi ehdotetaan, että direktiiviä täydennetään asetukseen sisältyviä sääntöjä vastaavilla säännöillä tavaramerkeistä omistusoikeuden kohteena.

- Yhteisömerkit (28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 ja 37 artikla)

Direktiivin yhtenäistämiseksi asetuksen kanssa näitä direktiivin artikloja koskevissa muutoksissa on yhteisömerkkien rekisteröintiä ja suojaa koskevia erityissäännöksiä. Yhteisömerkit ovat suojattavissa monissa jäsenvaltioissa. Erityisen hyviä tuloksia on saavutettu tällaisten kaupallisten välineiden kaupallisen arvon suojaamisessa. Vaikka EU:n tasolla ja useimmissa jäsenvaltioissa yhteisömerkeillä on oltava haltija – yleensä yhdistys – jonka jäsenet käyttävät merkkiä, näin ei ole kaikissa jäsenvaltioissa, mikä vaikeuttaa tämän tyyppisen tavaramerkin pitämistä selkeästi erillään tarkastusmerkeistä.

5.3. Keskeisten menettelysääntöjen yhtenäistäminen

- Tavaroiden ja palvelujen nimikkeet ja luokitus (40 artikla)

Asetusehdotuksen mukaisesti tässä artiklassa vahvistetaan tavaroiden ja palvelujen nimikkeitä ja luokitusta koskevat yhteiset säännöt. Nämä säännöt noudattavat unionin tuomioistuimen vahvistamia[15] periaatteita, joiden mukaan hakijan on yksilöitävä tavarat ja palvelut, joille tavaramerkkisuojaa haetaan, riittävän selvästi ja täsmällisesti, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja taloudelliset toimijat voivat pelkästään tällä perusteella määrittää tavaramerkin antaman

[14] Erityisesti asetus (EY) N:o 510/2006 (maataloustuotteet), EUVL L 93, 31.3.2008, s. 12; asetus (EY) N:o 479/2008 (viinit), EUVL L 148, 6.6.2008, s. 1; asetus (EY) N:o 110/2008 (alkoholijuomat), EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16.

[15] Asia C-307/10, IP Translator, tuomio 19.6.2012.

suojan laajuuden. Tavaroiden ja palvelujen yksilöimisessä voidaan käyttää Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeitä edellyttäen, että kyseinen yksilöinti on riittävän selvää ja täsmällistä. Direktiivin 40 artiklassa täsmennetään lisäksi, että yleisnimikkeiden käyttöä on tulkittava siten, että se kattaa vain nimikkeen kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat tai palvelut.

- Viran puolesta tapahtuva tarkastelu (41 artikla)

Asetuksen mukaisesti tässä artiklassa säädetään, että viran puolesta tapahtuvassa tarkastelussa, jonka tarkoituksena on selvittää, voidaanko tavaramerkkihakemus rekisteröidä, on pitäydyttävä merkkiä itseään koskevien perusteiden puuttumisessa. Suhteellisten perusteiden tarkastelu viran puolesta luo monia tarpeettomia esteitä tavaramerkkien rekisteröinnille. Yrityksille aiheutuu ylimääräisiä kuluja ja viiveitä, ja ne joutuvat usein kiristyksen uhreiksi. Aikaisemman oikeuden haltija ei voi käyttää kyseistä oikeutta, johon rekisteröinnin epääminen perustuu, mikä merkitsee, että asianomaiset virastot epäävät rekisteröinnin sellaisen oikeuden perusteella, johon oikeuden haltija ei voinut vedota laillisesti myöhemmän merkin rekisteröinnin tai käytön estämiseksi. Tämän vuoksi viran puolesta tapahtuva tarkastelu aiheuttaa keinotekoisia riitoja ja vääristää kilpailua luomalla perusteettomia markkinoillepääsyn esteitä.

Viran puolesta tapahtuva tarkastelu heikentää lisäksi oikeusvarmuutta, koska tällaista tarkastelujärjestelmää käyttävät virastot epäävät aikaisempien oikeuksien rekisteröinnin vain sellaisten aikaisempien rekisteröityjen oikeuksien perusteella, jotka on kirjattu samoille tai samankaltaisille tavaroille ja palveluille. Tämä aiheuttaa sen, että virastot eivät voi antaa takeita siitä, että hakemukselta, joka läpäisee onnistuneesti viran puolesta tapahtuvan tarkastelun, ei evätä myöhemmässä vaiheessa rekisteröintiä sellaisen merkin perusteella, joka on tullut tunnetuksi markkinapaikassa, ja/tai sellaisen aikaisemman tunnetun merkin perusteella, jota ei ole rekisteröity. Tämä aiheuttaa kuitenkin menettelyjen päällekkäisyyttä, jota ei voida hyväksyä ja joka aiheuttaa ajanhukkaa ja tehottomuutta.

- Maksut (44 artikla)

Rekisterien kuormittumisen estämiseksi tällä artiklalla pyritään yhtenäistämään virastojen maksujärjestelyt säätämällä, että tavaramerkin rekisteröinnistä ja uusimisesta on suoritettava ylimääräinen (luokka)maksu kutakin aluksi maksettavaan (hakemus-/rekisteröinti)maksuun sisällytettävän ensimmäisen luokan jälkeistä tavara- ja palveluluokkaa kohden.

- Väitemenettely (45 artikla)

Tässä artiklassa jäsenvaltioiden edellytetään säätävän tehokkaasta ja nopeasta hallinnollisesta menettelystä tavaramerkkihakemuksen rekisteröintiä koskevien väitteiden esittämiseksi virastoissaan aikaisempien oikeuksien perusteella. Hallinnollinen väitemenettely on jo käytössä asetuksen nojalla lähes kaikissa jäsenvaltioissa.

- Käyttämättä jättäminen kiistämisperusteena väitemenettelyissä (46 artikla)

Asetuksen tavoin tässä artiklassa annetaan tavaramerkin rekisteröintiä hakevalle henkilölle mahdollisuus vedota käyttämättä jättämiseen kiistämisperusteena aikaisemman tavaramerkin haltijan jättämää väitettä vastaan, jos aikaisempi tavaramerkki on ollut myöhäisemmän tavaramerkin hakemispäivänä tai etuoikeuspäivänä rekisterissä vähintään viiden vuoden ajan.

– Menettämis- tai mitättömyysvaatimusmenettely (47 artikla)

Tässä artiklassa jäsenvaltiot velvoitetaan säätämään hallinnollisesta menettelystä tavaramerkkien rekisteröinnin pätevyyden kiistämiseksi virastoissaan. Joissakin jäsenvaltioissa tavaramerkkihakemuksen tekijät ja tavaramerkkien haltijat eivät voi kiistää sellaisten aikaisempien oikeuksien pätevyyttä, joiden perusteella heidän tavaramerkkiään vastaan on esitetty väitteitä, samassa menettelyssä vaan aikaisemman tavaramerkin pätevyys on kiistettävä tuomioistuinmenettelyissä. Tämä viivästyttää menettelyjä ja edellyttää yleensä pätevän asianajajan nimittämistä asian käsittelyä varten. Nämä järjestelmät ovat kohtuuttoman pitkiä, hankalia ja kalliita. OHIMin ja kansallisten virastojen noudattamat hallinnolliset peruutusmenettelyt ovat sitä vastoin paljon yksinkertaisempia, koska aikaisempien oikeuksien pätevyyteen voidaan vedota kiistämisperusteena samoissa menettelyissä ja ilman oikeudellisista edustusta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että yhteisön tavaramerkin hakijat voivat puolustautua menestyksekkäästi heitä vastaan esitettyjä väitteitä vastaan ja saada tavaramerkin vuosia aikaisemmin ja huomattavasti alhaisemmin kustannuksin kuin kansallisten tavaramerkkien hakijat.

- Käyttämättä jättäminen kiistämisperusteena mitättömyysvaatimusmenettelyissä (48 artikla)

Asetuksen tavoin tässä artiklassa annetaan henkilölle, jonka nimissä tavaramerkki on rekisteröity, mahdollisuus vedota käyttämättä jättämiseen kiistämisperusteena mitättömyysvaatimusmenettelyissä aikaisemman tavaramerkin perusteella, jos mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen jättöpäivänä aikaisempi tavaramerkki on ollut rekisterissä vähintään viiden vuoden ajan.

5.4. Virastojen välisen yhteistyön helpottaminen (52 artikla)

Asetuksen tarkistamisen yhteydessä ehdotetun yhteistyötä koskevan oikeudellisen kehyksen täydentämiseksi 52 artiklassa säädetään oikeusperustasta, jolla helpotetaan OHIMin ja jäsenvaltioiden teollis- ja tekijänoikeusvirastojen yhteistyötä käytäntöjen lähentämiseksi ja yhteisten välineiden kehittämiseksi.

↓ 2008/95/EC (mukautettu)

2013/0089 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä

(uudelleenlaadittu teksti)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon ~~Euroopan yhteisön perustamissopimuksen~~ ⌦ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ⌫ ja erityisesti sen ~~95~~ ⌦ 114 ⌫ artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 1 kappale (mukautettu)
⇨ uusi

(1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä ~~21 päivänä joulukuuta 1988 annettua neuvoston direktiiviä 89/104/ETY on muutettu sisällöltään~~[2] ~~.~~22 päivänä lokakuuta 2008 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2008/95/EY[3] ⇨ on syytä tehdä joitakin muutoksia ⇦ . Sen vuoksi ⌦ kyseinen ⌫ direktiivi olisi selkeyden ~~ja järkeistämisen~~ takia ~~kodifioitava~~ ⇨ laadittava uudelleen ⇦ .

1 EUVL C […], […], s. […].

2 ~~Katso liitteessä I oleva A osa.~~

3 ~~EYVL~~ EUVL L ~~40~~ 299, ~~11.2.1989~~ 8.11.2008, s. ~~1~~ 25.

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 2 kappale (mukautettu)

(2) ~~Ennen direktiivin 89/104/ETY voimaan tuloa sovelletussa jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännössä oli eroja, jotka saattoivat rajoittaa~~ ⌦ Direktiivillä 2008/95/EY on yhdenmukaistettu aineellisen tavaramerkkilainsäädännön keskeisiä säännöksiä, joiden katsottiin direktiivin hyväksymisen aikaan vaikuttavan välittömimmin sisämarkkinoiden toimintaan estämällä ⌫ tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta ⌦ unionissa ⌫ .~~sekä vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla. Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi oli sen vuoksi tarpeen lähentää jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.~~

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 3 kappale (mukautettu)

~~On tärkeää, että ratkaisuja ja etuja, joita yhteisön tavaramerkkijärjestelmä voi tarjota tavaramerkkejä haluaville yrityksille, ei jätetä huomiotta.~~

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 4 kappale

~~Ei vaikuta tarpeelliselta lähentää jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädäntöä täydellisesti. On riittävää lähentää niitä kansallisia säännöksiä, jotka välittömimmin vaikuttavat sisämarkkinoiden toimintaan. On riittävää lähentää niitä kansallisia säännöksiä, jotka välittömimmin vaikuttavat sisämarkkinoiden toimintaan.~~

⇩ uusi

(3) Tavaramerkkisuoja jäsenvaltioissa on olemassa unionin tasolla saatavilla olevan suojan rinnalla; unionin tason suoja perustuu eurooppalaisiin tavaramerkkeihin, jotka ovat luonteeltaan yhtenäisiä, koko unionissa voimassa olevia teollis- ja tekijänoikeuksia eurooppalaisesta tavaramerkistä 26 päivänä helmikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009[4] mukaisesti. Tavaramerkkijärjestelmien rinnakkaisolo kansallisella ja unionin tasolla on kulmakivenä lähestymistavassa, jota unioni noudattaa suhteessa teollis- ja tekijänoikeuksien suojaan.

(4) Teollisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta strategiasta 16 päivänä heinäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon[5] jatkoksi komissio arvioi kattavasti tavaramerkkijärjestelmän yleistä toimintaa Euroopassa kokonaisuutena tarkasteltuna, eli unionin ja jäsenvaltioiden tasolla sekä myös näiden kahden välisen vuorovaikutuksen tasolla.

[4] EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1.
[5] KOM(2008) 465.

(5) Neuvosto pyysi 25 päivänä toukokuuta 2010 antamissaan päätelmissä Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmän tulevasta tarkistamisesta[6] komissiota tekemään ehdotuksia asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja direktiivin 2008/95/EY tarkistamiseksi. Ehdotuksia tehtäessä direktiivin tarkistuksella olisi erityisesti toteutettava toimenpiteet, joilla direktiivi yhdenmukaistetaan asetuksen (EY) N:o 207/2009 kanssa ja vähennetään näin aloja, joilla Euroopan tavaramerkkijärjestelmät kaiken kaikkiaan poikkeavat toisistaan.

(6) Komissio totesi 24 päivänä toukokuuta antamassaan tiedonannossa ”Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat”[7], että intressitahot vaativat jatkuvasti nopeampia, laadukkaampia ja rationaalisempia tavaramerkkien rekisteröintijärjestelmiä, jotka ovat johdonmukaisempia, käyttäjäystävällisempiä, yleisesti saatavilla ja uutta tekniikkaa hyödyntäviä, ja näihin vaatimuksiin vastaamiseksi unionin tavaramerkkijärjestelmää on tarpeen nykyaikaistaa kaiken kaikkiaan ja sovittaa se internet-aikakauteen.

(7) Tätä direktiiviä koskevassa kuulemisessa ja arvioinnissa on havaittu, että Euroopan liiketoimintaympäristö on edelleen erittäin hajanainen huolimatta kansallisten säädösten aiemmasta osittaisesta yhdenmukaistamisesta, mikä rajoittaa yleisesti pääsyä tavaramerkkisuojan piiriin ja vaikuttaa siten haitallisesti kilpailukykyyn ja talouskasvuun.

(8) Hyvin toimivien sisämarkkinoiden vauhdittamista ja luomista koskevan tavoitteen edistämiseksi ja tavaramerkkien saannin ja suojaamisen helpottamiseksi unionissa on tämän vuoksi tarpeen mennä direktiivillä 2008/95/EY saavutettua rajallista lähentämistä pitemmälle ja ulotettava lähentäminen asetuksen (EY) N:o 207/2009 soveltamisalaan kuuluvia rekisteröinnillä suojattuja tavaramerkkejä sääntelevän aineellisen tavaramerkkilainsäädännön kaikkiin osa-alueisiin.

(9) Tavaramerkkien rekisteröintien saannin ja hallinnoinnin helpottamiseksi koko unionissa on olennaista lähentää aineellisen oikeuden lisäksi myös menettelysäännöt. Tämän vuoksi keskeiset menettelysäännöt jäsenvaltioissa ja Euroopan tavaramerkkijärjestelmässä, mukaan lukien säännöt, joiden väliset erot aiheuttavat suuria ongelmia sisämarkkinoiden toiminnassa, olisi yhtenäistettävä. Kansallisen lainsäädännön mukaisten menettelyjen osalta riittää, kun vahvistetaan yleiset periaatteet, jolloin jäsenvaltiot voivat vapaasti antaa tarkempia sääntöjä.

(10) On erittäin tärkeää varmistaa, että rekisteröidyt tavaramerkit saavat saman suojan kaikkien jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä ja että tavaramerkkien suoja kansallisella tasolla vastaa eurooppalaisten tavaramerkkien suojaa. Unionissa laajalti tunnetuille eurooppalaisille tavaramerkeille myönnettyä laajaa suojaa vastaava suoja olisi myönnettävä myös kansallisella tasolla kaikille rekisteröidyille tavaramerkeille, jotka ovat laajalti tunnettuja kyseisessä jäsenvaltiossa.

---

[6] EUVL C 140, 29.5.2010, s. 22.
[7] KOM(2011) 287.

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 5 kappale

(11) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita jatkamasta vakiinnutettujen tavaramerkkien suojaamista, mutta direktiivissä otetaan ne huomioon vain niiden suhteessa rekisteröityihin tavaramerkkeihin.

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 6 kappale

~~Jäsenvaltioiden olisi saatava vapaasti säätää menettelystä, jota noudatetaan rekisteröityjen tavaramerkkien rekisteröinnissä, menettämisessä tai mitättömäksi julistamisessa. Ne voivat esimerkiksi päättää tavaramerkin rekisteröintimenettelyn ja mitättömäksi julistamisessa noudatettavan menettelyn muodosta sekä siitä, tulisiko aikaisempiin oikeuksiin vedota rekisteröintimenettelyssä vai mitättömäksi julistamisessa noudatettavassa menettelyssä molemmissa menettelyissä, ja jos aikaisempien oikeuksien menettämisestä voidaan päättää rekisteröintimenettelyssä, ne voivat noudattaa menettelyä, jossa rekisteröintihakemusta vastaan voidaan tehdä väite, tai menettelyä, jossa tutkiminen tapahtuu viran puolesta, taikka molempia. Jäsenvaltioiden olisi saatava vapaasti päättää tavaramerkin menettämisen tai mitättömäksi julistamisen vaikutuksista.~~

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 8 kappale (mukautettu)
⇨ uusi

(12) Niiden päämäärien saavuttaminen, joihin tällä lainsäädännön lähentämisellä pyritään, edellyttää, että rekisteröidyn tavaramerkin saamisen ja säilyttämisen edellytykset ovat kaikissa jäsenvaltioissa pääsääntöisesti samat.

(13) Tämän vuoksi on tarpeen luetella esimerkkejä merkeistä, jotka voivat olla tavaramerkkeinä, jos ne ovat omiaan erottamaan yrityksen tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista ja palveluista. ⇨ Jotta voitaisiin saavuttaa tavaramerkkien rekisteröintijärjestelmän päämäärät eli turvata oikeusvarmuus ja moitteeton hallinto, on myös tärkeää vaatia, että merkki voidaan esittää tavalla, joka mahdollistaa suojan kohteen täsmällisen määrityksen. Merkki olisi sen vuoksi voitava esittää missä tahansa asianmukaisessa muodossa, eikä siten välttämättä graafisella tavalla, kunhan esitystapa tarjoaa mainittujen päämäärien kannalta tyydyttävät takeet. ⇦

(14) ⌦ Lisäksi ⌫ ~~P~~perusteet tavaramerkin rekisteröinnin epäämiselle ja mitättömyydelle, ~~esimerkiksi~~ ⌦ mukaan lukien ⌫ erottuvuuden puuttuminen tai tavaramerkin ja aikaisempien oikeuksien välinen etuoikeus, olisi lueteltava tyhjentävästi, vaikka jotkin näistä perusteista ovat valinnaisia jäsenvaltioille, jotka voivat sen vuoksi pitää nämä perusteet voimassa tai antaa niistä säännöksiä. ~~Jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai säätää lainsäädännössään rekisteröinnin epäämiselle tai mitättömyydelle perusteita, jotka liittyvät tavaramerkin saamisen ja säilyttämisen edellytyksiin ja joita lähentämistä koskevat säännökset eivät koske, esimerkiksi perusteita, jotka koskevat~~

~~sitä, kuka voi saada tavaramerkin, tavaramerkin uudistamista tai maksuja taikka jotka liittyvät menettelyä koskevien säännösten noudattamatta jättämiseen.~~

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 9 kappale

~~Yhteisössä rekisteröityjen ja suojattujen tavaramerkkien kokonaismäärän ja samalla niitä koskevien riitojen vähentämiseksi on tärkeää edellyttää, että rekisteröityjä tavaramerkkejä todella käytetään tai muuten ne menetetään. On tarpeen säätää, että tavaramerkkiä ei voida julistaa mitättömäksi aikaisemman, käyttämättömän tavaramerkin perusteella, kun taas jäsenvaltiot saavat soveltaa samaa periaatetta tavaramerkin rekisteröinnissä tai säätää, että tavaramerkkiin ei voida pätevästi vedota loukkausta koskevassa oikeudenkäynnissä, jos väitteen johdosta todetaan, että tavaramerkki voitaisiin julistaa menetetyksi. Kaikissa näissä tapauksissa jäsenvaltiot saavat antaa menettelyyn sovellettavat säännökset.~~

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 10 kappale

~~Tavaroiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden helpottamiseksi on tärkeää varmistaa, että rekisteröidyt tavaramerkit saavat saman suojan kaikkien jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä. Tämän ei kuitenkaan tulisi estää jäsenvaltioita halutessaan myöntämästä laajempaa suojaa laajalti tunnetuille tavaramerkeille.~~

---

(15) Jotta voidaan varmistaa, että suojatasoja, jotka maantieteellisille merkinnöille annetaan muilla unionin oikeuden välineillä, sovelletaan yhdenmukaisesti ja kattavasti ehdottomien ja suhteellisten hylkäysperusteiden tutkinnassa koko unionissa, tässä direktiivissä olisi oltava samat maantieteellisiä merkintöjä koskevat säännökset kuin asetuksessa (EY) N:o 207/2009.

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 11 kappale

(16) Rekisteröidyn tavaramerkin antaman suojan tarkoituksena on erityisesti taata, että tavaramerkki osoittaa alkuperän. Tämän suojan olisi oltava ehdoton, jos tavaramerkki ja merkki ovat samat kuin tavarat tai palvelut. Suojaa olisi annettava myös, jos tavaramerkki ja merkki ovat samankaltaiset kuin tavarat tai palvelut. On välttämätöntä määritellä samankaltaisuuden käsite suhteessa sekaannusvaaraan. Sekaannusvaaran, jonka arviointi riippuu lukuisista tekijöistä ja erityisesti siitä, kuinka hyvin tavaramerkki tunnetaan markkinoilla, vakiintuneeseen tai rekisteröityyn merkkiin liittyvistä mielleyhtymistä sekä samankaltaisuuden asteesta tavaramerkin ja merkin sekä niihin yhdistettyjen tavaroiden tai palvelujen välillä on asetettava erityisiä vaatimuksia suojalle. Sekaannusvaaran toteamistavat ja erityisesti todistustaakkaa

koskevien kysymysten olisi kuuluttava kansallisten menettelysäännösten alaan, eikä tämä direktiivi saisi estää soveltamasta tällaista lainsäädäntöä.

⇩ uusi

(17) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja se, että etuoikeusperiaatetta, jonka mukaan aiemmin rekisteröity tavaramerkki asetetaan etusijalle suhteessa myöhemmin rekisteröityihin tavaramerkkeihin, noudatetaan täysin, on tarpeen säätää, että tavaramerkin tuomien oikeuksien noudattamisen varmistaminen ei saisi vaikuttaa ennen tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää hankittujen tavaramerkkien haltijoiden oikeuksiin. Tämä noudattaa 15 päivänä huhtikuuta 1994 tehdyn teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskevan sopimuksen, jäljempänä ’TRIPS-sopimus’[8], 16 artiklan 1 kohtaa.

(18) On aiheellista säätää, että tavaramerkin loukkaus voidaan vahvistaa vain, jos havaitaan, että loukkaavaa tavaramerkkiä tai merkkiä käytetään kaupankäynnin aikana tavaroiden tai palvelujen erottamiseksi toisistaan niiden kaupallisen alkuperän osalta. Muiden käyttötarkoitusten pitäisi kuulua kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamisalaan.

(19) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja selkeys, on tarpeen täsmentää, että samankaltaisuuden lisäksi myös tapauksissa, joissa samaa merkkiä käytetään samoja tavaroita tai palveluja varten, suoja olisi myönnettävä tavaramerkille vain, jos ja siltä osin kuin tällainen käyttö vaikuttaa haitallisesti tavaramerkin päätehtävään, joka on tavaroiden tai palvelujen kaupallisen alkuperän takaaminen.

(20) Tavaramerkin loukkauksiin olisi kuuluttava myös merkin käyttö toiminimenä tai vastaavana nimityksenä siltä osin kuin käytön tarkoituksena on tavaroiden tai palvelujen erottaminen toisistaan niiden kaupallisen alkuperän osalta.

(21) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja täysi yhdenmukaisuus unionin erityisen lainsäädännön kanssa, on aiheellista säätää, että tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus kieltää kolmansia osapuolia käyttämästä merkkiä vertailevassa mainonnassa, jos tällainen vertaileva mainonta on vastoin harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12 päivänä joulukuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/114/EY[9].

(22) Tavaramerkkisuojan lujittamiseksi ja väärentämisen torjunnan tehostamiseksi rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus estää kolmansia osapuolia tuomasta tavaroita jäsenvaltion tullialueelle luovuttamatta niitä siellä vapaaseen liikkeeseen, jos tällaiset tavarat tulevat kolmansista maista ja niillä on ilman lupaa tavaramerkki, joka on olennaisesti samankaltainen kuin tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisille tavaroille.

(23) Tavaramerkkiä loukkaavien tavaroiden markkinoilletulon estämiseksi tehokkaammin erityisesti internet-myynnin yhteydessä tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus

---

[8] EYVL L 336, 23.12.1994, s. 213.
[9] EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

kieltää tällaisten tavaroiden tuonti unioniin, jos se on tavaroiden ainoa kaupallisissa tarkoituksissa toimiva lähettäjä.

(24) Jotta rekisteröityjen tavaramerkkien haltijat voisivat torjua väärentämistä tehokkaammin, niillä olisi oltava oikeus kieltää loukkaavan tavaramerkin paneminen tavaroihin ja tietyt tavaramerkin panemista edeltävät valmistelutoimet.

(25) Tavaramerkillä annettavien yksinoikeuksien ei pitäisi antaa merkin haltijalle oikeutta kieltää merkkien tai nimitysten käyttöä, kun käyttö on oikeudenmukaista ja noudattaa hyvää liiketapaa. Tasapuolisten olosuhteiden luomiseksi toiminimille ja tavaramerkeille sitä taustaa vasten, että toiminimille myönnetään säännönmukaisesti rajoittamaton suoja myöhempiä tavaramerkkejä vastaan, tällaisen käytön olisi katsottava kattavan oman henkilönnimen käytön. Sen olisi katettava lisäksi kuvailevien tai erottamiskyvyttömien merkkien tai nimitysten käyttö yleensä. Tavaramerkin haltijalla ei myöskään pitäisi olla oikeutta estää merkin yleistä oikeudenmukaista ja vilpitöntä käyttöä tavaroiden tai palvelujen tunnistamiseen haltijan tavaroiksi tai palveluiksi tai viitattaessa tavaroihin tai palveluihin haltijan tavaroina tai palveluina.

(26) Tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta johtuu, ettei tavaramerkin haltija voi kieltää kolmansia osapuolia käyttämästä merkkiä tavaroissa, jotka haltija itse tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille unionissa tätä tavaramerkkiä käyttäen, jollei haltija laillisin perustein ole oikeutettu vastustamaan tavaroiden myöhempää kaupan pitämistä.

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 12 kappale

(27) Oikeusvarmuuden vuoksi ja puuttumatta epäoikeutetulla tavalla aikaisemman tavaramerkin haltijan etuihin on tärkeää säätää, että tämä ei enää saa vaatia omaa tavaramerkkiään myöhemmän tavaramerkin mitättömäksi julistamista eikä kieltää sen käyttämistä, jos hän on käyttämisestä tietoisena sallinut pitkähkön ajan jatkuneen käyttämisen eikä myöhempää tavaramerkkiä koskevaa hakemusta ole tehty vilpillisessä mielessä.

⇩ uusi

(28) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi ja laillisesti saatujen tavaramerkkioikeuksien suojaamiseksi on aiheellista ja tarpeen säätää vaikuttamatta periaatteeseen, jonka mukaan myöhemmän tavaramerkin noudattamista ei voida varmistaa vastoin aikaisempaa tavaramerkkiä, että aikaisempien tavaramerkkien haltijoiden ei pitäisi voida saada myöhempää tavaramerkkiä hylätyksi tai mitätöidyksi eikä vastustaa sen käyttöä, kun myöhempi tavaramerkki saatiin ajankohtana, jona aikaisempi tavaramerkki oltiin julistamassa mitättömäksi tai jona se oltiin julistamassa menetetyksi esimerkiksi siksi, että se ei ollut vielä saavuttanut erottamiskykyä käytössä, tai kun aikaisemman tavaramerkin noudattamista ei voitu varmistaa vastoin myöhempää tavaramerkkiä, koska tarvittavat edellytykset eivät täyttyneet, esimerkiksi kun aikaisempi tavaramerkki ei ollut vielä laajalti tunnettu.

(29) Tavaramerkit täyttävät tarkoituksensa, joka on tavaroiden tai palvelujen erottaminen muista tavaroista ja palveluista ja valmiuksien antaminen kuluttajille tehdä tietoon perustuvia valintoja, vain silloin, kun tavaramerkkejä todella käytetään markkinoilla. Käyttöä koskeva vaatimus on tarpeen myös unionissa rekisteröityjen ja suojattujen tavaramerkkien kokonaismäärän ja samalla niitä koskevien riitojen määrän vähentämiseksi. Tämän vuoksi on tärkeää edellyttää, että rekisteröityjä tavaramerkkejä todella käytetään niiden tavaroiden tai palvelujen yhteydessä, joita varten ne on rekisteröity, tai, jos niitä ei käytetä, niiden on oltava menetettävissä.

(30) Rekisteröity tavaramerkki olisi siten suojattava vain siltä osin kuin sitä todella käytetään, eikä aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin pitäisi antaa haltijalleen oikeutta kieltää tai mitätöidä myöhempää tavaramerkkiä, jos kyseinen haltija ei ole asettanut tavaramerkkiään todelliseen käyttöön. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että tavaramerkkiin ei voida vedota pätevästi loukkausta koskevassa oikeudenkäynnissä, jos väitteen johdosta todetaan, että tavaramerkki voitaisiin julistaa menetetyksi, tai kun myöhempää oikeutta vastaan aloitetaan oikeudelliset toimenpiteet, tavaramerkki olisi voitu julistaa menetetyksi, kun myöhempi oikeus saatiin.

(31) On aiheellista säätää, että jos kansalliselle tavaramerkille on vaadittu aiemmuutta eurooppalaiseen tavaramerkkiin nähden ja kansallisesta tavaramerkistä on sen jälkeen luovuttu tai sen on annettu raueta, kyseisen kansallisen tavaramerkin pätevyys voidaan edelleen riitauttaa. Riitautus olisi rajattava tilanteisiin, joissa kansallinen tavaramerkki olisi voitu julistaa mitättömäksi tai menetetyksi ajankohtana, jona tavaramerkki poistettiin rekisteristä.

(32) Johdonmukaisuuden vuoksi ja tavaramerkkien kaupallisen hyödyntämisen helpottamiseksi unionissa säännöt, joita sovelletaan tavaramerkkeihin omistusoikeuden kohteina, olisi yhtenäistettävä jo voimassa olevien eurooppalaisia tavaramerkkejä koskevien sääntöjen kanssa, ja niissä olisi oltava sääntöjä luovutuksesta ja siirrosta, käyttöluvasta, esineoikeuksista, pakkotäytäntöönpanosta ja maksukyvyttömyysmenettelystä.

(33) Yhteisömerkit ovat osoittautuneet hyödylliseksi välineeksi sellaisten tavaroiden tai palvelujen myynnin edistämiseksi, joilla on yhteisiä erityisominaisuuksia. Sen vuoksi kansallisiin yhteisömerkkeihin on aiheellista soveltaa samankaltaisia sääntöjä kuin eurooppalaisiin yhteisömerkkeihin.

(34) Tavaramerkkisuojan saannin parantamiseksi ja helpottamiseksi sekä oikeusvarmuuden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi jäsenvaltioissa noudatettavan tavaramerkkien rekisteröintimenettelyn olisi oltava tehokas ja avoin ja siinä olisi noudatettava eurooppalaisiin tavaramerkkeihin sovellettavien kaltaisia sääntöjä. Jotta sekä kansalliselle että unionin tasolle saataisiin luotua johdonmukainen ja tasapainoinen tavaramerkkijärjestelmä, jäsenvaltioiden kaikkien teollisoikeuksien keskusvirastojen olisi rajattava viran puolesta tapahtuva tutkiminen, jonka tarkoituksen on selvittää, onko tavaramerkkihakemus rekisteröintikelpoinen, pelkästään ehdottomien hylkäysperusteiden puuttumiseen. Tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa kyseisien virastojen oikeuteen tehdä hakijoiden pyynnöstä aikaisempia oikeuksia koskevia tutkimuksia pelkästään tiedotustarkoituksessa ja vaikuttamatta millään tavalla tai velvoittavasti myöhempään rekisteröintiprosessiin, mukaan lukien myöhemmät väitemenettelyt.

(35) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi tavaramerkkioikeuksien soveltamisalan osalta ja tavaramerkkisuojan saannin helpottamiseksi tavaramerkkiä koskevan hakemuksen kattamien tavaroiden ja palvelujen nimikkeisiin ja luokitukseen olisi sovellettava samoja sääntöjä kaikissa jäsenvaltioissa, ja säännöt olisi yhtenäistettävä eurooppalaisiin tavaramerkkeihin sovellettavien sääntöjen kanssa. Jotta toimivaltaiset viranomaiset ja talouden toimijat voisivat määrittää pelkästään hakemuksen perusteella haettavan tavaramerkkisuojan laajuuden, tavarat ja palvelut olisi nimettävä riittävän selkeästi ja täsmällisesti. Yleisnimikkeiden käyttöä olisi tulkittava siten, että se kattaa vain nimikkeen kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut.

(36) Tehokkaan tavaramerkkisuojan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi asetettava saataville tehokas hallinnollinen väitemenettely, jonka avulla aikaisempien tavaramerkkioikeuksien haltijat voivat kieltää tavaramerkkihakemuksen rekisteröinnin. Tarjotakseen tehokkaat keinot tavaramerkkien julistamiseen menetetyiksi tai mitättömiksi jäsenvaltioiden olisi lisäksi säädettävä menetetyksi tai mitättömäksi julistamisessa noudatettavasta hallinnollisesta menettelystä, joka on samankaltainen kuin eurooppalaisiin tavaramerkkeihin unionin tasolla sovellettava menettely.

(37) Jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen olisi tehtävä yhteistyötä toistensa ja Euroopan unionin tavaramerkki- ja malliviraston, jäljempänä ’virasto’, kanssa kaikilla tavaramerkkien rekisteröinnin ja hallinnoinnin aloilla edistääkseen käytäntöjen ja välineiden lähentämistä esimerkiksi luomalla ja päivittämällä yhteisiä tai toisiinsa yhdistettyjä tietokantoja ja portaaleita konsultaatioita ja tutkimuksia varten. Jäsenvaltioiden keskusvirastojen ja viraston olisi lisäksi tehtävä yhteistyötä kaikilla muilla tavaramerkkien suojaamisen kannalta merkityksellisillä toimintansa kattamilla aloilla unionissa.

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 7 kappale

(38) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita soveltamasta tavaramerkkeihin muita kuin tavaramerkkilainsäädäntönsä säännöksiä, esimerkiksi niiden vilpillistä kilpailua, yksityisoikeudellista vastuuta tai kuluttajansuojaa koskevia säännöksiä.

↓ 2008/95/EY johdanto-osan 13 kappale (mukautettu)

(39) Kaikkia jäsenvaltioita sitoo teollisoikeuden suojelemista koskeva Pariisin yleissopimus ⌦ (Pariisin yleissopimus) ja TRIPS-sopimus ⌫. Tämän direktiivin säännösten on tarpeen olla täysin yhdenmukaiset mainitun yleissopimuksen ⌦ ja sopimuksen ⌫ määräysten kanssa. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa tästä yleissopimuksesta ⌦ ja sopimuksesta ⌫ johtuviin jäsenvaltioiden velvoitteisiin. Tarvittaessa olisi sovellettava perustamissopimuksen ~~307~~ ⌦ 351 ⌫ artiklan toista kohtaa.

⇩ uusi

(40) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempaan direktiiviin.

🡻 2008/95/EY johdanto-osan 14 kappale (mukautettu)

(41) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittavaan määräaikaan, jonka kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin 2008/95/EY liitteessä I olevassa B osassa mainittu direktiivi ~~89/104/EEC~~ osaksi kansallista lainsäädäntöä,

🡻 2008/95/EY (mukautettu)

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 luku

⌦ Yleiset säännökset ⌫

🡻 2008/95/EY

1 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin tavaroita tai palveluja varten oleviin tavaramerkkeihin, jotka on rekisteröity jäsenvaltiossa varsinaisiksi tavaramerkeiksi taikka yhteisömerkeiksi taikka takuu- tai tarkastusmerkeiksi tai joiden rekisteröimiseksi tällaiseksi merkiksi on tehty hakemus jäsenvaltiossa taikka jotka on rekisteröity tai joiden rekisteröimiseksi on tehty hakemus Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien virastoon tai joiden kansainvälinen rekisteröinti on voimassa jäsenvaltiossa.

⇩ uusi

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) ’keskusvirastolla’ tavaramerkkien rekisteröinnistä vastaavaa jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastoa tai Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien virastoa;

b) ’virastolla’ asetuksen (EY) N:o 207/2009 2 artiklan mukaisesti perustettua Euroopan unionin tavaramerkki- ja mallivirastoa;

c) ’rekisterillä’ keskusviraston pitämää tavaramerkkirekisteriä.

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

2 luku

⌦ Tavaramerkkilainsäädäntö ⌫

1 JAKSO

⌦ TAVARAMERKIN MUODOSTAVAT MERKIT ⌫

~~2~~3 artikla

Tavaramerkin muodostavat merkit

Tavaramerkkinä voi olla mikä tahansa merkki, ~~joka voidaan esittää graafisesti~~, erityisesti ~~sanoin~~sanat, henkilönnimet mukaan lukien, ~~kuvioin~~kuviot, ~~kirjaimin~~kirjaimet, ~~numeroin~~numerot, ⌦ värit itsessään, ⌫ tavaroiden tai niiden päällyksen ~~muodon avulla~~muoto ⌦ tai äänet, ⌫ jos ~~sellaisella merkillä voidaan~~

a) ⌦ sellaisella merkillä voidaan ⌫ erottaa yrityksen tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista~~,~~;

⇩ uusi

b) merkki voidaan esittää tavalla, joka mahdollistaa sen, että toimivaltaiset viranomaiset ja yleisö voivat määrittää sen haltijan saaman suojan täsmällisen kohteen.

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

2 JAKSO

⌦ REKISTERÖINNIN ESTEET JA MITÄTTÖMYYSPERUSTEET ⌫

~~3~~4 artikla

⌦ Ehdottomat ⌫ ~~R~~rekisteröinnin esteet ja mitättömyysperusteet

↓ 2008/95/EY

1. Seuraavia merkkejä ei saa rekisteröidä tai, jos ne on rekisteröity, ne on julistettava mitättömiksi:

a) merkit, jotka eivät voi olla tavaramerkkeinä;

b) tavaramerkit, joilta puuttuu erottuvuus;

c) yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä muodostuvat tavaramerkit, jotka voivat elinkeinotoiminnassa osoittaa tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia;

d) yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä muodostuvat tavaramerkit, jotka ovat tulleet yleisessä kielenkäytössä tai hyvän kauppatavan mukaan tavanomaisiksi;

e) merkit, jotka muodostuvat yksinomaan

   i) tavaran luonteenomaisesta muodosta,

   ii) teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavaran muodosta,

   iii) tavaran arvoon olennaisesti vaikuttavasta muodosta;

f) tavaramerkit, jotka ovat yleisen järjestyksen tai hyvän tavan vastaisia;

g) tavaramerkit, jotka ovat omiaan johtamaan yleisöä harhaan esimerkiksi tavaroiden tai palvelujen luonteen, laadun tai maantieteellisen alkuperän suhteen;

h) tavaramerkit, joihin ei ole saatu toimivaltaisten viranomaisten lupaa ja joita teollisoikeuden suojelemista koskevan Pariisin yleissopimuksen, jäljempänä ’Pariisin yleissopimus’, 6 ter artiklan mukaan ei saa rekisteröidä tai jotka mainitun artiklan mukaan on julistettava mitättömiksi~~.~~:

⇩ uusi

i) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröimättä ja joiden käyttöä ei alkuperänimitysten tai maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevien unionin säädösten tai kansainvälisten sopimusten, joissa unioni on sopimuspuolena, nojalla saa jatkaa;

j) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröimättä ja joiden käyttöä ei viinejä koskevien perinteisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden suojaa koskevien unionin säädösten tai kansainvälisten sopimusten, joissa unioni on sopimuspuolena, nojalla saa jatkaa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan, vaikka rekisteröinnin esteet olisivat olemassa

a) muissa jäsenvaltioissa kuin niissä, joissa rekisteröintihakemus tehtiin;

b) vain, jos vieraskielinen tavaramerkki käännetään tai transkriboidaan millä tahansa jäsenvaltioiden kirjoituksella tai virallisella kielellä.

3. Tavaramerkki on julistettava mitättömäksi, jos hakija on rekisteröintihakemuksen tehdessään ollut vilpillisessä mielessä. Mikä tahansa jäsenvaltio voi myös säätää, että tällaista tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä.

🡻 2008/95/EY

~~2~~4. Jäsenvaltio voi säätää, että tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä tai, jos se on rekisteröity, että se on julistettava mitättömäksi, ~~mikäli:~~jos

🡻 2008/95/EY (mukautettu)

a) tavaramerkin käyttö voidaan kieltää muun lainsäädännön nojalla kuin tavaramerkkejä koskevan kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön tai ⌦ unionin ⌫ ~~yhteisön~~ oikeuden nojalla;

🡻 2008/95/EY

b) tavaramerkki sisältää merkin, jolla on huomattavaa vertauskuvallista arvoa, kuten erityisesti uskonnollisilla vertauskuvilla;

c) tavaramerkki sisältää muun kuin Pariisin yleissopimuksen 6 ter artiklassa tarkoitetun tunnuksen, tunnusmerkin tai vaakunan, joka koskee julkista etua, eivätkä asianomaiset viranomaiset ole jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti antaneet lupaa rekisteröintiin~~:~~.

~~d) hakija on rekisteröintihakemuksen tehdessään ollut vilpillisessä mielessä.~~

↓ 2008/95/EY (mukautettu)
⇨ uusi

~~3~~5. Tavaramerkiltä ei saa evätä rekisteröintiä tai sitä julistaa mitättömäksi 1 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti, jos tavaramerkki on ennen rekisteröintihakemuksen tekopäivää ⇨ tai rekisteröintipäivän jälkeen ⇦ käytössä tullut erottuvaksi.

6. Jäsenvaltio voi säätää, että ~~tämä~~ ⌦ 5 kohta ⌫ koskee myös tavaramerkkiä, joka on tullut erottuvaksi rekisteröintihakemuksen tekopäivän ⇨ jälkeen ja ennen rekisteröintipäivää ⇦ ~~tai rekisteröintipäivän jälkeen~~.

~~4. Poiketen siitä, mitä säädetään 1, 2 ja 3 kohdassa, jäsenvaltio voi säätää, että siellä ennen direktiivin 89/104/ETY noudattamisen edellyttämien säännösten voimaantulopäivää voimassa olleita rekisteröinnin esteitä ja mitättömyysperusteita sovelletaan tavaramerkkeihin, joita koskeva hakemus on tehty ennen mainittua päivää.~~

~~4~~5 artikla

~~Aikaisempien oikeuksien etuoikeutta koskevat~~ ⌦ Suhteelliset ⌫ rekisteröinnin esteet ja mitättömyysperusteet

↓ 2008/95/EY

1. Tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä tai, jos se on rekisteröity, se on julistettava mitättömäksi:

a) jos se on sama kuin aikaisempi tavaramerkki ja jos tavarat tai palvelut, joita varten tavaramerkkiä haetaan tai tavaramerkki on rekisteröity, ovat samoja kuin tavarat tai palvelut, joita varten aikaisempaa tavaramerkkiä suojataan;

b) jos sen vuoksi, että se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi, samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten oleva tavaramerkki, yleisön keskuudessa on sekaannusvaara, joka sisältää vaaran tavaramerkin ja aikaisemman tavaramerkin välisestä mielleyhtymästä.

2. Edellä 1 kohdassa ’aikaisemmalla tavaramerkillä’ tarkoitetaan:

a) seuraavia tavaramerkkejä, joiden rekisteröimiseksi hakemus on tehty ennen tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tekopäivää, ottaen huomioon mahdolliset vaatimukset niiden etuoikeudesta:

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

i) ⌦ eurooppalaiset ⌫ ~~yhteisön~~ tavaramerkit;

↓ 2008/95/EY

ii) jäsenvaltiossa rekisteröidyt tavaramerkit sekä Belgian, Luxemburgin tai Alankomaiden osalta Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien virastossa rekisteröidyt tavaramerkit;

iii) tavaramerkit, joiden kansainvälinen rekisteröinti on voimassa jäsenvaltiossa;

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

b) ⌦ eurooppalaisia ⌫ ~~yhteisön~~ tavaramerkkejä, joilla ~~yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94[10]~~ asetuksen (EY) N:o 207/2009 mukaan on aiemmuus a alakohdan ii ~~tai~~ja iii alakohdassa tarkoitettuun tavaramerkkiin nähden silloinkin kun viimeksi mainitusta tavaramerkistä on luovuttu tai sen on annettu raueta;

↓ 2008/95/EY

c) hakemuksia a tai b alakohdassa tarkoitettujen tavaramerkkien rekisteröimiseksi, jos tavaramerkit rekisteröidään;

d) tavaramerkkejä, jotka tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tekopäivänä tai tavaramerkin rekisteröintihakemuksen etuoikeutta koskevan vaatimuksen tekopäivänä ovat jäsenvaltiossa yleisesti tunnettuja Pariisin yleissopimuksen 6 bis artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

↓ 2008/95/EY
⇨ uusi

3. Tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä tai, jos se on rekisteröity, se on julistettava mitättömäksi,

a) jos se on sama tai samankaltainen kuin ~~2 kohdan mukaan~~ aikaisempi ~~yhteisön~~ tavaramerkki ⇨ riippumatta siitä, ovatko tavarat tai palvelut, joita varten sitä haetaan tai rekisteröidään, ⇦ ~~ja se rekisteröitäisiin tai on rekisteröity sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka~~ ⇨ samat tai samankaltaiset taikka jotka ⇦ eivät ole samankaltaisia kuin tavarat tai palvelut, joita varten aikaisempi ~~yhteisön~~ tavaramerkki on rekisteröity, milloin aikaisempi ~~yhteisön~~ tavaramerkki on laajalti tunnettu ~~yhteisössä~~ ⇨ jäsenvaltiossa tai eurooppalaisen tavaramerkin tapauksessa unionissa ⇦ ja myöhemmän tavaramerkin aiheeton käyttö merkitsisi aikaisemman ~~yhteisön~~ tavaramerkin erottuvuuden tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä

---

10 ~~EYVL L 11, 14.01.1994, s. 1.~~

taikka olisi haitaksi aikaisemman ~~yhteisön~~ tavaramerkin erottuvuudelle tai maineelle~~.~~;

⇩ uusi

b) jos tavaramerkin haltijan asiamies tai edustaja hakee tavaramerkin rekisteröintiä omissa nimissään ilman haltijan lupaa, jollei asiamies tai edustaja pysty perustelemaan toimiaan;

c) jos tavaramerkki on sekoitettavissa unionin ulkopuolella suojattuun aikaisempaan tavaramerkkiin edellyttäen, että merkki oli edelleen tosiasiallisessa käytössä hakemuksen tekopäivänä ja hakija toimi vilpillisessä mielessä;

d) jos tavaramerkki jätetään rekisteröimättä eikä sen käyttöä saa jatkaa alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla.

🡻 2008/95/EY (mukautettu)

4. Jäsenvaltio voi ~~lisäksi~~ säätää, että tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä tai, jos se on rekisteröity, että se on julistettava mitättömäksi, ~~mikäli:~~jos

---

🡻 2008/95/EY

~~a) tavaramerkki on sama tai samankaltainen kuin 2 kohdan mukaan aikaisempi kansallinen tavaramerkki ja se rekisteröitäisiin tai on rekisteröity sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka eivät ole samankaltaisia kuin tavarat tai palvelut, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, milloin aikaisempi tavaramerkki on kyseisessä jäsenvaltiossa laajalti tunnettu ja myöhemmän tavaramerkin aiheeton käyttö merkitsisi aikaisemman tavaramerkin erottuvuuden tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka olisi haitaksi aikaisemman tavaramerkin erottuvuudelle tai maineelle;~~

~~b~~a) oikeus rekisteröimättömään tavaramerkkiin taikka muuhun elinkeinotoiminnassa käytettyyn merkkiin on saatu ennen päivää, jona hakemus myöhemmän tavaramerkin rekisteröimiseksi on tehty tai jona myöhemmän tavaramerkin rekisteröintihakemukselle on vaadittu etuoikeutta, ja rekisteröimättömän tavaramerkin tai muun merkin haltijalla on oikeus kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttäminen;

~~c~~b) aikaisemman tavaramerkin käyttö voidaan kieltää muun kuin 2 kohdassa tai tämän kohdan ~~b~~a alakohdassa tarkoitetun aikaisemman oikeuden nojalla ja erityisesti, jos kyseessä on:

i) oikeus nimeen;

ii) oikeus omaan kuvaan;

iii) tekijänoikeus;

iv) teollisoikeus~~;~~.

~~d) tavaramerkki on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi yhteisömerkki, johon kohdistuva oikeus on lakannut enintään kolme vuotta ennen hakemuksen tekemistä;~~

~~e) tavaramerkki on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi takuu- tai tarkastusmerkki, johon kohdistuva oikeus on lakannut jäsenvaltion säätämän, hakemuksen tekemistä edeltäneen ajan kuluessa;~~

~~f) tavaramerkki on sama tai samankaltainen kuin aikaisemmin samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten rekisteröity tavaramerkki, johon kohdistuva oikeus on uudistamatta jättämisen vuoksi lakannut enintään kaksi vuotta ennen hakemuksen tekemistä, eikä aikaisemman tavaramerkin haltija ole antanut suostumustaan myöhemmän merkin rekisteröintiin tai ole ollut käyttämättä tavaramerkkiään;~~

~~g) tavaramerkki on sekoitettavissa merkkiin, jota hakemuksen tekopäivänä käytettiin ulkomailla ja jota käytetään siellä edelleen, ja hakija oli hakemuksen tehdessään vilpillisessä mielessä.~~

5. Jäsenvaltiot voivat sallia, jos siihen on aihetta, että tapauksissa, joissa aikaisemman tavaramerkin tai muun aikaisemman oikeuden haltija antaa suostumuksensa myöhemmän tavaramerkin rekisteröintiin, rekisteröintiä ei tarvitse evätä tai tavaramerkkiä julistaa mitättömäksi.

6. Jäsenvaltio voi 1–5 kohdasta poiketen säätää, että ennen direktiivin 89/104/ETY noudattamisen edellyttämien säännösten voimaantulopäivää voimassa olleita rekisteröinnin esteitä ja mitättömyysperusteita sovelletaan tavaramerkkeihin, joita koskeva hakemus on tehty ennen mainittua päivää.

🡻 2008/95/EY (mukautettu)
⇨ uusi

~~146~~ artikla

Tavaramerkin mitättömyyden ja menettämisen vahvistaminen jälkikäteen

Jos ~~aikaisemmalle~~ ⌦ kansalliselle ⌫ tavaramerkille, josta on luovuttu tai jonka on annettu raueta, vaaditaan aiemmuutta ⌦ eurooppalaiseen ⌫ ~~yhteisön~~ tavaramerkkiin nähden ~~aikaisemman~~ ⌦ kansallisen ⌫ tavaramerkin mitättömyys tai menettäminen voidaan vahvistaa jälkikäteen ⇨ edellyttäen, että mitättömyys tai menettäminen olisi myös voitu julistaa ajankohtana, jona tavaramerkistä luovuttiin tai jona sen annettiin raueta. Tällöin aiemmuuden vaikutukset lakkaavat ⇦ .

7 artikla

⌦ Vain joitakin tavaroita tai palveluja koskevat rekisteröinnin esteet ja mitättömyysperusteet ⌫

⌦ Jos tavaramerkin rekisteröinnin esteet tai mitättömyysperusteet koskevat vain joitakin tavaroita tai palveluja, joita varten tavaramerkkiä on haettu tai joita varten se on rekisteröity, rekisteröinnin epääminen tai mitättömyys koskee vain näitä tavaroita tai palveluja. ⌫

⇩ uusi

8 artikla

Aikaisemman tavaramerkin erottuvuuden tai maineen puuttuminen esteenä rekisteröidyn tavaramerkin julistamiselle mitättömäksi

Rekisteröityä tavaramerkkiä ei saa julistaa mitättömäksi aikaisemman tavaramerkin perusteella seuraavissa tapauksissa:

a) jos aikaisempi tavaramerkki, joka julistetaan mitättömäksi 4 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdan nojalla, ei ollut tullut erottuvaksi 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti rekisteröidyn tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivään mennessä;

b) jos mitättömyysvaatimus perustuu 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaan eikä aikaisempi tavaramerkki ollut tullut riittävän erottuvaksi tukeakseen 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sekaannusvaaran toteamista rekisteröidyn tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivään mennessä;

c) jos mitättömyysvaatimus perustuu 5 artiklan 3 kohtaan eikä aikaisempi tavaramerkki ollut 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla laajalti tunnettu rekisteröidyn tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivään mennessä.

🡻 2008/95/EY (mukautettu)
⇨ uusi

9 artikla

Käytön sallimisesta johtuvat ~~rajoitukset~~ ⌦ mitättömäksi julistamisen esteet ⌫

1. Jos ~~4~~5 artiklan 2 ⇨ ja 3 ⇦ kohdassa tarkoitetun aikaisemman tavaramerkin haltija on jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan sallinut siinä jäsenvaltiossa rekisteröidyn myöhemmän tavaramerkin käytön tästä käytöstä tietoisena, hänellä ei enää ole oikeutta aikaisemman tavaramerkin perusteella vaatia myöhemmän tavaramerkin julistamista mitättömäksi ~~eikä kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttämistä~~ tavaroissa tai palveluissa, joissa myöhempää tavaramerkkiä on käytetty, ellei myöhemmän tavaramerkin haltija rekisteröintihakemuksen tehdessään ollut vilpillisessä mielessä.

2. Jäsenvaltio voi säätää, että 1 kohtaa sovelletaan ~~vastaavasti 4 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun aikaisemman tavaramerkin taikka~~ ⌦ minkä tahansa ⌫ muun ~~4~~5 artiklan 4 kohdan a~~b~~ tai b~~c~~ alakohdassa tarkoitetun aikaisemman oikeuden haltijaan.

🡻 2008/95/EY

3. Myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltija ei 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa saa kieltää aikaisemman oikeuden käyttämistä, vaikka aikaisempaan oikeuteen ei enää voida vedota myöhempää tavaramerkkiä vastaan.

🡻 2008/95/EY (mukautettu)
⇨ uusi

3 JAKSO

⌦ TAVARAMERKKIIN KUULUVAT OIKEUDET JA SIIHEN KOHDISTUVAT RAJOITUKSET ⌫

~~5~~10 artikla

Tavaramerkkiin kuuluvat oikeudet

1. ~~Rekisteröidyn t~~Tavaramerkin haltijalla on ⌦ rekisteröinnin perusteella ⌫ yksinoikeus ~~tavaramerkkiin~~.

⌦ 2. Rajoittamatta ennen rekisteröidyn tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää hankittujen oikeuksien soveltamista rekisteröidyn ⌫ ~~T~~tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää muita ilman hänen suostumustaan käyttämästä elinkeinotoiminnassa~~:~~ ⌦ merkkiä tavaroita tai palveluja varten, jos ⌫

a) merkki~~ä, joka~~ on sama kuin tavaramerkki ja ⌦ sitä käytetään ⌫ samoja tavaroita tai palveluja varten kuin ne tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, ⇨ ja jos tällainen käyttö vaikuttaa tai voi vaikuttaa tavaramerkin tarkoitukseen, joka on takeiden antaminen kuluttajille tavaroiden tai palvelujen alkuperästä ⇦;

b) merkki~~ä, joka sen vuoksi, että se~~ on sama tai samankaltainen kuin ~~samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten oleva~~ tavaramerkki, ⌦ ja sitä käytetään samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten kuin ne, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, jos tämä ⌫ aiheuttaa yleisön keskuudessa sekaannusvaaran, joka sisältää myös vaaran merkin ja tavaramerkin välisestä mielleyhtymästä;

~~2.~~ c) ~~Jäsenvaltio voi myös säätää, että haltijalla on oikeus kieltää muita ilman hänen suostumustaan elinkeinotoiminnassa käyttämästä~~ merkki~~ä, joka~~ on sama tai

samankaltainen kuin tavaramerkki ⌦ riippumatta siitä, käytetäänkö sitä sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka ovat ⌫ ~~vaikka tavarat tai palvelut, joita varten merkki on eivät~~ ⇨ samoja tai samankaltaisia tai jotka ⇦ eivät ole samankaltaisia kuin ne, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, ~~milloin~~jos viimeksi mainittu tavaramerkki on laajalti tunnettu tässä jäsenvaltiossa ja merkin aiheeton käyttö merkitsee tavaramerkin erottuvuuden tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka on haitaksi tavaramerkin erottuvuudelle tai maineelle.

🡻 2008/95/EY (mukautettu)

3. Edellä ~~1 ja~~ 2 kohdassa säädetyin edellytyksin voidaan kieltää ⌦ erityisesti ⌫ ~~muun muassa:~~

🡻 2008/95/EY

a) merkin paneminen tavaroihin tai niiden päällyksiin;

b) tavaroiden tarjoaminen tai liikkeelle laskeminen tai niiden varastoiminen tällaista tarkoitusta varten merkkiä käyttäen taikka palvelujen tarjoaminen tai suorittaminen merkkiä käyttäen;

c) tavaroiden maahantuonti tai maastavienti merkkiä käyttäen;

⇩ uusi

d) merkin käyttö toimi- tai liikenimenä taikka toimi- tai liikenimen osana;

🡻 2008/95/EY

~~d~~e) merkin käyttäminen liikeasiakirjoissa ja mainonnassa~~,~~;

⇩ uusi

f) merkin käyttö vertailevassa mainonnassa direktiivin 2006/114/EY vastaisella tavalla.

4. Rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla on myös oikeus estää tavaroiden maahantuonti 3 kohdan c alakohdan nojalla, jos vain tavaroiden lähettäjä toimii kaupallisissa tarkoituksissa.

5. Rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla on myös oikeus estää kaikkia kolmansia osapuolia tuomasta liiketoiminnan yhteydessä tavaroita jäsenvaltion tullialueelle, kun tavaramerkki rekisteröidään luovuttamatta sitä vapaaseen liikkeeseen siellä, jos kyseiset tavarat, mukaan lukien päällykset, tulevat kolmansista maista ja niillä on ilman lupaa tavaramerkki, joka on sama kuin tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisia tavaroita varten, tai jota ei voida erottaa olennaisilta ominaisuuksiltaan kyseisestä tavaramerkistä.

↓ 2008/95/EY

~~4~~6. Jos jäsenvaltion lain mukaan ei ole voitu kieltää merkin käyttämistä ~~2~~1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ennen päivää, jona direktiivin 89/104/ETY noudattamisen edellyttämät säännökset ovat tulleet voimaan asianomaisessa jäsenvaltiossa, oikeus tavaramerkkiin ei estä jatkamasta merkin käyttämistä.

~~5~~7. Mitä 1,2,3 ja 6 ~~–~~4 kohdassa säädetään, ei estä jäsenvaltioita soveltamasta niiden säännöksiä suojasta muuhun tarkoitukseen kuin tavaroiden tai palvelujen erottamiseksi tapahtuvaa merkin käyttämistä vastaan, jos merkin aiheeton käyttö merkitsee tavaramerkin erottuvuuden tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka on haitaksi tavaramerkin erottuvuudelle tai maineelle.

⇩ uusi

11 artikla

Haltijan oikeuksien loukkaaminen käyttämällä ulkoasua, päällyksiä tai muita tapoja

Jos on todennäköistä, että ulkoasua, päällyksiä tai merkin muita käyttötapoja käytetään suhteessa tavaroihin tai palveluihin ja merkin käyttö kyseisiä tavaroita tai palveluja varten muodostaisi haltijalle 10 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla kuuluvien oikeuksien loukkauksen, haltijalla on oikeus kieltää seuraavat:

a) sellaisen merkin paneminen ulkoasuun, päällyksiin tai merkin muihin käyttötapoihin elinkeinotoiminnassa, joka on sama tai samankaltainen kuin tavaramerkki;

b) ulkoasun, päällysten tai merkin muiden käyttötapojen tarjoaminen tai liikkeelle laskeminen tai varastoiminen kyseisiä tarkoituksia varten taikka niiden maahantuonti tai maastavienti.

12 artikla

Tavaramerkkien esittäminen sanakirjoissa

Jos tavaramerkin esittäminen sanakirjassa, tietosanakirjassa tai vastaavassa hakuteoksessa antaa sen vaikutelman, että merkki muodostaa yleiskäsitteen tavaroille tai palveluille, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, kustantajan on tavaramerkin haltijan pyynnöstä huolehdittava siitä, että tavaramerkin esittämisen yhteyteen liitetään viimeistään teoksen seuraavassa painoksessa tieto siitä, että kyseessä on rekisteröity tavaramerkki.

13 artikla

Kielto käyttää asiamiehen tai edustajan nimissä olevaa tavaramerkkiä

1. Jos tavaramerkki on rekisteröity sellaisen henkilön asiamiehen tai edustajan nimissä, joka on kyseisen tavaramerkin haltija, ilman haltijan suostumusta, haltijalla on oikeus tehdä jompikumpi seuraavista:

a) kieltää asiamiestään tai edustajaansa käyttämästä merkkiään;

b) vaatia asiamieheltä tai edustajalta tavaramerkin luovutusta omaksi edukseen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos asiamies tai edustaja pystyy perustelemaan toimensa.

🡻 2008/95/EY

~~6~~14 artikla

Tavaramerkkiin kohdistuvat rajoitukset

1. Tavaramerkin haltija ei saa kieltää toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa~~:~~

🡻 2008/95/EY (mukautettu)
⇨ uusi

a) omaa ⌦ henkilönnimeään ⌫ ~~nimeään~~ tai osoitettaan;

b) ⇨ merkkejä tai merkintöjä, joilta puuttuu erottuvuus tai jotka osoittavat ⇦ tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia ~~osoittavia merkintöjä~~;

c) tavaramerkkiä~~,~~ ⇨ tavaroiden tai palvelujen tunnistamiseksi tavaramerkin haltijan tavaroiksi tai palveluiksi tai viitattaessa tavaroihin tai palveluihin merkin haltijan tavaroina tai palveluina, erityisesti silloin, kun ⇦ ~~milloin sen~~ ⌦ tavaramerkin ⌫ käyttäminen on tarpeen tavaran tai palvelun, erityisesti lisätarvikkeiden tai varaosien, käyttötarkoituksen osoittamiseksi~~.~~.

~~jos hän käyttää niitä~~ ⌦ Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan vain, jos kolmas osapuoli käyttää tavaramerkkiä ⌫ hyvää liiketapaa noudattaen.

⇩ uusi

2. Kolmannen osapuolen ei katsota käyttävän tavaramerkkiä hyvää liiketapaa noudattaen varsinkaan seuraavissa tapauksissa:

a) se antaa mielikuvan siitä, että kolmannen osapuolen ja tavaramerkin haltijan välillä on liikesuhde;

b) merkin aiheeton käyttö merkitsee tavaramerkin erottuvuuden tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka on haitaksi tavaramerkin erottuvuudelle tai maineelle.

↓ 2008/95/EY

~~2~~3. Tavaramerkin haltija ei saa kieltää toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa aikaisempaa oikeutta alueella, jolla se on voimassa, jos se jäsenvaltion lainsäädännön mukaan on voimassa vain erityisellä alueella.

~~7~~15 artikla

Tavaramerkkiin kuuluvien oikeuksien sammuminen

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

1. Tavaramerkin haltija ei saa kieltää tavaramerkin käyttämistä niissä tavaroissa, jotka haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille ~~yhteisössä~~ ⌦ unionissa ⌫ tätä tavaramerkkiä käyttäen.

↓ 2008/95/EY

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos haltijalla on perusteltua aihetta vastustaa tavaroiden laskemista uudelleen liikkeelle, erityisesti milloin tavaroihin tehdään muutoksia tai niitä huononnetaan sen jälkeen, kun ne on laskettu liikkeelle.

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

~~10~~16 artikla

Tavaramerkin käyttäminen

1. Jos tavaramerkin haltija ei viiden vuoden kuluessa ~~rekisteröintimenettelyn päättymisestä~~ ⌦ rekisteröinnin ⌫ päättymisestä ole ottanut jäsenvaltiossa tavaramerkkiä tosiasialliseen käyttöön tavaroissa tai palveluissa, joita varten se on rekisteröity, tai jos tällainen käyttö on ollut viisi vuotta yhtäjaksoisesti keskeytyneenä eikä käyttämättä jättämiseen ole pätevää syytä, tavaramerkkiin sovelletaan ~~tässä direktiivissä~~ ⌦ 17 artiklassa, 19 artiklan 1 kohdassa, 46 artiklan 1 kohdassa sekä 48 artiklan 3 ja 4 kohdassa ⌫ säädettyjä ⌦ rajoituksia ja ⌫ seuraamuksia.

⇩ uusi

2. Jos jäsenvaltio säätää väitemenettelystä rekisteröinnin jälkeen, 1 kohdassa tarkoitettu viiden vuoden jakso lasketaan päivästä, jona merkkiä vastaan ei voida enää esittää väitteitä tai, jos väite on esitetty eikä sitä ole peruttu, päivästä, jona väitemenettelyn lopettava päätös on muuttunut lopulliseksi.

3. Jäsenvaltiossa voimassa olevien kansainvälisten järjestelyjen mukaisesti rekisteröityjen tavaramerkkien osalta 1 kohdassa tarkoitettu viiden vuoden jakso lasketaan päivästä, jona merkkiä ei enää voida hylätä tai jona sitä vastaan ei enää voida esittää väitteitä. Jos väite on esitetty eikä sitä ole peruttu, mainittu jakso lasketaan päivästä, jona väitemenettelyn lopettava päätös on muuttunut lopulliseksi.

🡻 2008/95/EY

4. ~~Ensimmäisessä alakohdassa~~Edellä 1 kohdassa tarkoitettua käyttöä on myös seuraava:

🡻 2008/95/EY
⇨ uusi

a) tavaramerkin käyttäminen muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkin erottuvuuteen ⇨ , riippumatta siitä, onko tavaramerkki rekisteröity muodossa, jossa sitä käytetään, myös haltijan nimissä ⇦ ;

b) tavaramerkin paneminen asianomaisessa jäsenvaltiossa tavaroihin tai niiden päällyksiin vain maastavientiä varten.

~~2~~5. Tavaramerkin käyttö tavaramerkin haltijan suostumuksella ~~tai, kun käyttäjänä on yhteisö-, takuu- tai tarkastusmerkin käyttöön oikeutettu,~~ rinnastetaan haltijan omaan tavaramerkin käyttöön.

~~3. Kun on kysymys tavaramerkistä, joka on rekisteröity ennen kuin direktiivin 89/104/ETY noudattamisen edellyttämät säännökset ovat asianomaisessa jäsenvaltiossa tulleet voimaan:~~

~~a) katsotaan, jos ennen mainittujen säännösten voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaan tavaramerkin yhtäjaksoisella käyttämättä jättämisellä on ollut seuraamuksia, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viiden vuoden määräajan alkaneen samaan aikaan kuin ennen säännösten voimaantulopäivää alkanut määräaika käyttämättä jättämiselle;~~

~~b) katsotaan, jos ennen mainittujen säännösten voimaantuloa ei ole ollut voimassa säännöksiä käyttämisestä, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viiden vuoden määräaikojen alkaneen aikaisintaan säännösten voimaantulopäivästä.~~

⇩ uusi

17 artikla

Käyttämättä jättäminen kiistämisperusteena loukkausta koskevissa menettelyissä

Tavaramerkin haltijalla on oltava oikeus kieltää merkin käyttö vain siltä osin kuin hänen oikeuksiaan ei vaadita menetettäväksi 19 artiklan nojalla loukkauskanteen nostamisen aikaan.

18 artikla

Myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijan väliintulo-oikeus kiistämisperusteena loukkausta koskevissa menettelyissä

1. Tavaramerkin haltijalla ei ole loukkausta koskevassa menettelyssä oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin käyttöä, jos kyseistä myöhempää tavaramerkkiä ei julisteta mitättömäksi 8 artiklan, 9 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 48 artiklan 3 kohdan nojalla.

2. Tavaramerkin haltijalla ei ole loukkausta koskevassa menettelyssä oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn eurooppalaisen tavaramerkin käyttöä, jos kyseistä myöhempää tavaramerkkiä ei julisteta mitättömäksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 3 ja 4 kohdan, 54 artiklan 1 ja 2 kohdan tai 57 artiklan 2 kohdan nojalla.

3. Jos tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttöä 1 tai 2 kohdan nojalla, kyseisen myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää loukkausta koskevassa menettelyssä aikaisemman tavaramerkin käyttämistä, vaikka kyseiseen oikeuteen ei välttämättä enää voida vedota myöhempää tavaramerkkiä vastaan.

🡻 2008/95/EY

~~*11 artikla*~~

~~**Oikeudenkäynnissä tai hallintomenettelyssä sovellettavat seuraamukset tavaramerkin käyttämättä jättämisestä**~~

~~1. Tavaramerkkiä ei voida julistaa mitättömäksi sillä perusteella, että on olemassa aikaisempi, sen kanssa ristiriidassa oleva tavaramerkki, ellei viimeksi mainittu täytä 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa tai 10 artiklan 3 kohdassa säädettyjä, käyttämistä koskevia edellytyksiä.~~

~~2. Jäsenvaltio voi säätää, että tavaramerkiltä ei saa evätä rekisteröintiä sillä perusteella, että on olemassa aikaisempi, sen kanssa ristiriidassa oleva tavaramerkki, ellei viimeksi mainittu täytä 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa tai 10 artiklan 3 kohdassa säädettyjä, käyttämistä koskevia edellytyksiä.~~

~~3. Jäsenvaltio voi säätää, että tavaramerkkiin ei voida pätevästi vedota loukkausta koskevassa oikeudenkäynnissä, jos väitteen johdosta todetaan, että tavaramerkki voitaisiin julistaa~~

~~menetetyksi 12 artiklan 1 kohdan mukaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 12 artiklan soveltamista tapauksiin, joissa on nostettu menettämiskanteeseen kohdistuva vastakanne.~~

~~4. Jos aikaisempaa tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joissakin niistä tavaroista tai palveluista, joita varten se on rekisteröity, 1, 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa se katsotaan rekisteröidyksi ainoastaan näitä tavaroita tai palveluja varten.~~

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

4 JAKSO

⌦ TAVARAMERKKIIN KUULUVIEN OIKEUKSIEN MENETTÄMINEN ⌫

~~12~~19 artikla

⌦ Tosiasiallisen käytön puuttuminen menettämisperusteena ⌫ ~~Menettämisperusteet~~

↓ 2008/95/EY

1. Tavaramerkki on julistettava menetetyksi, jollei sitä viiden vuoden yhtäjaksoisen määräajan kuluessa ole otettu jäsenvaltiossa tosiasialliseen käyttöön tavaroissa tai palveluissa, joita varten se on rekisteröity, eikä hyväksyttävää syytä merkin käyttämättä jättämiseen ole.

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

2. Tavaramerkin haltijan oikeutta tavaramerkkiin ei ~~kuitenkaan~~ saa vaatia menetettäväksi, jos tavaramerkkiä on ryhdytty tosiasiallisesti käyttämään tai alettu uudestaan käyttää viiden vuoden määräajan päättymisen jälkeen mutta ennen menettämistä koskevan vaatimuksen tekemistä.

↓ 2008/95/EY

3. Käyttöön ryhtymistä tai käytön uudelleen aloittamista menettämistä koskevan vaatimuksen tekemistä edeltäneen, aikaisintaan viiden vuoden yhtäjaksoisen käyttämättä jättämisen määräajan päättyessä alkaneen kolmen kuukauden määräajan kuluessa ei oteta huomioon, jos käyttöön ryhtymistä tai käytön uudelleen aloittamista koskeviin valmisteluihin on ryhdytty vasta haltijan saatua tiedon siitä, että menettämistä koskeva vaatimus voidaan tehdä.

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

20 artikla

⌦ Kehittyminen yleisesti käytetyksi nimitykseksi tai harhaanjohtava merkintä menettämisperusteina ⌫

~~2. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista,~~ ~~t~~Tavaramerkki on julistettava menetetyksi myös, jos sen rekisteröintipäivän jälkeen~~:~~

↓ 2008/95/EY

a) siitä on tavaramerkin haltijan toiminnan tai toimimatta jättämisen vuoksi tullut elinkeinotoiminnassa sellaisesta tavarasta tai palvelusta yleisesti käytetty nimitys, jota varten se on rekisteröity;

b) se on käytön seurauksena, kun tavaramerkin haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on käyttänyt tavaramerkkiä, tullut harhaanjohtavaksi, erityisesti tavaroiden tai palvelujen lajin, laadun tai maantieteellisen alkuperän osalta, niissä tavaroissa tai palveluissa, joita varten se on rekisteröity.

~~13~~21 artikla

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

⌦ Menettäminen, joka koskee vain osaa tavaroista tai palveluista ⌫

Jos tavaramerkin ~~rekisteröinnin esteet taikka tavaramerkin~~ menettämis~~-tai mitättömyyys~~perusteet koskevat vain joitakin tavaroita tai palveluja, joita varten tavaramerkki~~ä on haettu tai joita varten sen on~~ rekisteröity, ~~rekisteröinnin epääminen taikka~~ menettäminen ~~tai mitättömyys~~ koskee vain näitä tavaroita tai palveluja.

⇩ uusi

5 JAKSO

TAVARAMERKIT OMISTUSOIKEUDEN KOHTEENA

22 artikla

Rekisteröityjen tavaramerkkien luovutus

1. Oikeus tavaramerkkiin voidaan yrityksen luovuttamisesta erillään luovuttaa kaikkien tai joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity.

2. Yrityksen luovuttaminen kokonaisuudessaan sisältää tavaramerkkiä koskevien oikeuksien luovuttamisen, jollei ole olemassa vastakkaista määräystä tai jollei olosuhteista selvästi käy muuta ilmi. Tätä säännöstä sovelletaan yrityksen luovuttamiseen sopimusvelvollisuuden perusteella.

3. Tavaramerkin luovutus on tehtävä kirjallisesti ja siihen vaaditaan sopimuksen osapuolten allekirjoitukset, jollei luovutus johdu oikeuden päätöksestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista; jos näin ei tehdä, luovutus on mitätön.

4. Yhden osapuolen pyynnöstä luovutus merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

5. Ennen kuin luovutus on merkitty rekisteriin, luovutuksensaaja ei voi vedota tavaramerkin rekisteröinnistä johtuviin oikeuksiin kolmansia osapuolia vastaan.

6. Jos keskusviraston suhteen on noudatettava määräaikoja, luovutuksensaaja voi tehdä sille tähän tarkoitukseen säädetyt ilmoitukset heti sen jälkeen, kun tämä on vastaanottanut luovutuksen rekisteröintiä koskevan hakemuksen.

23 artikla

Esineoikeudet

1. Tavaramerkki voidaan yrityksestä riippumatta antaa pantiksi tai se voi olla muun esineoikeuden kohteena.

2. Jos jokin osapuoli sitä pyytää, 1 kohdassa tarkoitetut oikeudet merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

24 artikla

Pakkotäytäntöönpano

1. Tavaramerkkiin voidaan soveltaa pakkotäytäntöönpanotoimenpiteitä.

2. Jos jokin osapuoli sitä pyytää, pakkotäytäntöönpano merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

25 artikla

Maksukyvyttömyysmenettely

Jos tavaramerkki sisältyy maksukyvyttömyysmenettelyyn, tätä koskeva merkintä on tehtävä rekisteriin ja julkaistava toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä.

↓ 2008/95/EY

~~8~~26 artikla

Käyttölupa

1. Tavaramerkkiin voidaan antaa käyttölupa, joka koskee joitakin tai kaikkia tavaroita tai palveluja, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, ja asianomaisen jäsenvaltion koko aluetta tai sen jotakin osaa. Käyttölupa voi olla yksinomainen tai rajoitettu

2. Tavaramerkin haltija voi vedota tavaramerkin antamaan oikeuteen sellaista käyttöluvanhaltijaa vastaan, joka rikkoo:

a) sopimuksen kestoa;

b) tavaramerkin rekisteröityä käyttötapaa;

c) käyttöluvan kattamien tavaroiden tai palvelujen lajia;

d) tavaramerkin käyttöaluetta; tai

e) käyttöluvanhaltijan valmistamien tavaroiden tai tarjoamien palvelujen laatua koskevaa käyttölupasopimuksen ehtoa.

⇩ uusi

3. Käyttöluvan haltija voi aloittaa oikeudelliset toimenpiteet tavaramerkkiä koskevan loukkauksen vuoksi ainoastaan tavaramerkin haltijan suostumuksella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta käyttölupasopimuksen ehtojen soveltamista. Yksinomaisen käyttöluvan haltija voi kuitenkin aloittaa oikeudelliset toimenpiteet, jos tavaramerkin haltija ei virallisen ilmoituksen saatuaan itse ryhdy toimiin loukkauksen suhteen kohtuullisessa ajassa.

4. Käyttöluvan haltijat ovat oikeutettuja yhtymään tavaramerkin haltijan aloittamaan loukkausta koskevaan oikeudelliseen toimenpiteeseen saadakseen korvauksen kärsimistään haitoista.

5. Yhden osapuolen pyynnöstä tavaramerkkiä koskevan käyttöluvan saaminen tai luovuttaminen merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

27 artikla

Tavaramerkkiä koskeva hakemus omistusoikeuden kohteena

Edellä olevia 22–26 artiklaa sovelletaan tavaramerkkejä koskeviin hakemuksiin.

6 JAKSO

TAKUUMERKIT, TARKASTUSMERKIT JA YHTEISÖMERKIT

28 artikla

Määritelmät

Tässä jaksossa tarkoitetaan

(1) ’takuu- tai tarkastusmerkillä’ tavaramerkkiä, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa merkin haltijan varmentamat tavarat tai palvelut maantieteellisen alkuperän, materiaalin, tavaroiden valmistustavan tai palvelujen tarjontatavan, laadun, tarkkuuden tai muiden ominaisuuksien osalta tavaroista ja palveluista, joita ei ole varmennettu tällä tavalla;

(2) ’yhteisömerkillä’ tavaramerkkiä, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa merkin haltijana olevan yhteenliittymän jäsenten tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista.

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

~~15~~29 artikla

~~Yhteisömerkkejä, takuumerkkejä ja tarkastusmerkkejä koskevat erityissäännökset~~
⌦ Takuumerkit ja tarkastusmerkit ⌫

⌦ 1. Jäsenvaltiot voivat säätää takuu- tai tarkastusmerkkien rekisteröinnistä. ⌫

~~1~~2. Jäsenvaltiot~~, joiden lainsäädännön mukaan yhteisömerkkejä, takuumerkkejä ja tarkastusmerkkejä voidaan rekisteröidä,~~ voivat säätää muistakin kuin 3 ⌦ ,19 ⌫ ja ~~12~~ 20 artiklassa säädetyistä edellytyksistä, joiden täyttyessä ~~näitä~~ ⌦ takuu- tai tarkastusmerkkejä ⌫ ~~merkkejä~~ ei saa rekisteröidä taikka ne on julistettava menetetyiksi tai mitättömiksi~~, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista~~.

~~2~~3. ~~Jäsenvaltio voi 3 artiklan 1 kohdan c alakohdasta poiketen säätää, että merkki tai merkintä~~ ⌦ Sellaisesta merkistä tai merkinnästä koostuva takuu- tai tarkastusmerkki, ⌫ jota voidaan käyttää elinkeinotoiminnassa osoittamaan tavaroiden tai palvelujen maantieteellistä alkuperää, ~~voi olla yhteisö-, takuu- tai tarkastusmerkkinä. Tällainen merkki~~ ei anna sen haltijalle oikeutta kieltää toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa edellä tarkoitettua merkkiä tai merkintää, jos hän käyttää sitä hyvää liiketapaa noudattaen~~:~~. ~~t~~Tällaiseen merkkiin ei varsinkaan saa vedota kolmatta vastaan, jolla on oikeus käyttää maantieteellistä nimeä.

~~30~~ artikla

⌦ Yhteisömerkit ⌫

⇩ uusi

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä yhteisömerkkien rekisteröinnistä.

2. Yhteisömerkkiä koskevan hakemuksen voivat jättää valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien tai kauppiaiden yhteenliittymät, joilla niihin sovellettavan lainsäädännön mukaan on kelpoisuus omissa nimissään hankkia kaikenlaisia oikeuksia ja tehdä kaikenlaisia sitoumuksia, olla osapuolena sopimuksissa tai muissa oikeustoimissa ja esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä, samoin kuin julkisoikeudelliset oikeushenkilöt.

3. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, merkki tai merkintä, jota voidaan käyttää elinkeinotoiminnassa osoittamaan tavaroiden tai palvelujen maantieteellistä alkuperää, voi olla yhteisömerkkinä.

🡻 2008/95/EY (mukautettu)

⌦ Yhteisömerkki ei anna sen haltijalle oikeutta kieltää toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa tällaisia merkkejä tai merkintöjä, jos hän käyttää sitä hyvää liiketapaa noudattaen. Tällaiseen merkkiin ei varsinkaan saa vedota kolmatta vastaan, jolla on oikeus käyttää maantieteellistä nimeä. ⌫

⇩ uusi

31 artikla

Yhteisömerkin käyttöä koskevat määräykset

1. Yhteisömerkin hakijan on toimitettava sen käyttöä koskevat määräykset.

2. Käyttömääräyksissä ilmaistaan henkilöt, joilla on lupa käyttää merkkiä, yhteenliittymään liittymisen edellytykset sekä merkin käyttöä koskevat edellytykset, mukaan lukien seuraamukset. Edellä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun merkin käyttömääräyksissä on hyväksyttävä merkin haltijana olevan yhteenliittymän jäseneksi jokainen henkilö, jonka tavaroiden tai palvelujen maantieteellinen alkuperä on kyseisellä alueella.

32 artikla

Hakemuksen hylkääminen

1. Edellä 4 ja 5 artiklassa säädettyjen tavaramerkin hylkäämisperusteiden lisäksi yhteisömerkkiä koskeva hakemus hylätään, jos 28 artiklan 2 kohdan taikka 30 tai 31 artiklan säännöksiä ei noudateta tai jos käyttömääräykset ovat yleisen järjestyksen tai hyvien tapojen vastaiset.

2. Yhteisömerkkiä koskeva hakemus hylätään myös, jos on olemassa vaara yleisön johtamisesta harhaan merkin luonteen tai merkityksen osalta, erityisesti jos merkki on omiaan vaikuttamaan muulta kuin yhteisömerkiltä.

3. Hakemusta ei hylätä, jos hakija käyttömääräyksiä muuttamalla täyttää 1 ja 2 kohdan mukaiset vaatimukset.

33 artikla

Yhteisömerkkien käyttö

Edellä olevan 16 artiklan mukaiset vaatimukset täyttyvät, jos henkilö, jolla on oikeus yhteisömerkin käyttöön, käyttää merkkiä tosiasiallisesti 16 artiklan mukaisesti.

34 artikla

Yhteisömerkin käyttömääräysten muuttaminen

1. Yhteisömerkin haltijan on ilmoitettava keskusvirastolle muutetuista käyttömääräyksistä.

2. Muutosta ei mainita rekisterissä, jolleivät muutetut käyttömääräykset täytä 31 artiklan vaatimuksia tai sisältävät 32 artiklassa tarkoitetun hylkäysperusteen.

3. Muutettuihin käyttömääräyksiin sovelletaan 42 artiklan 2 kohtaa.

4. Tätä direktiiviä sovellettaessa käyttömääräysten muutos tulee voimaan vasta alkaen päivästä, jona muutosta koskevasta maininnasta tehdään merkintä rekisteriin.

35 artikla

Loukkauskanteen ajaminen

1. Edellä olevan 26 artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan jokaiseen henkilöön, jolla on oikeus käyttää yhteisömerkkiä.

2. Yhteisömerkin haltija voi niiden henkilöiden nimissä, joilla on merkin käyttöoikeus, vaatia korvausta näiden kärsimästä, merkin luvattomasta käytöstä johtuvasta vahingosta.

36 artikla

Täydentävät menettämisperusteet

Edellä 19 ja 20 artiklassa säädettyjen menettämisperusteiden lisäksi yhteisömerkin haltijan todetaan menettäneen oikeutensa keskusvirastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella seuraavien perustein:

a) haltija ei toteuta kohtuullisia toimenpiteitä estääkseen käyttömääräyksissä määrättyjen edellytysten vastaisen merkin käytön, kun käyttömääräysten muutos on tarvittaessa mainittu rekisterissä;

b) tapa, jolla valtuutetut henkilöt ovat käyttäneet merkkiä, on johtanut siihen, että merkki on omiaan johtamaan yleisöä harhaan 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

c) käyttömääräysten muutos on mainittu rekisterissä vastoin 34 artiklan 2 kohtaa, jollei merkin haltija täytä kyseisen artiklan mukaisia vaatimuksia tekemällä uuden muutoksen käyttömääräyksiin.

37 artikla

Täydentävät mitättömyysperusteet

Edellä 4 ja 5 artiklassa säädettyjen mitättömyysperusteiden lisäksi yhteisömerkki, joka on rekisteröity 32 artiklan säännösten vastaisesti, on julistettava mitättömäksi, jollei merkin haltija noudata 32 artiklan mukaisia vaatimuksia muuttamalla käyttömääräyksiä.

3 luku

Menettelyt

1 JAKSO

HAKEMUS JA REKISTERÖINTI

38 artikla

Edellytykset, jotka hakemusten on täytettävä

1. Tavaramerkin rekisteröintihakemuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) rekisteröintipyyntö;

b) hakijan tunnistetiedot;

c) luettelo tavaroista tai palveluista, joita varten rekisteröintiä haetaan;

d) tavaramerkin kuvaus.

2. Tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta on suoritettava hakemusmaksu ja tarvittaessa yksi tai useampi luokkamaksu.

39 artikla

Hakemispäivä

1. Tavaramerkin hakemispäivä on päivä, jona hakija jättää 38 artiklassa täsmennetyt tiedot sisältävät asiakirjat keskusvirastolle.

2. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää, että hakemispäivän hyväksyminen edellyttää hakemuksesta tai rekisteröinnistä veloitettavan perusmaksun suorittamista.

40 artikla

Tavaroiden ja palvelujen nimeäminen ja luokitus

1. Tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintiä haetaan, on luokiteltava tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokituksesta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehdyllä Nizzan sopimuksella vahvistetun luokitusjärjestelmän, jäljempänä ’Nizzan luokitus’, mukaisesti.

2. Hakijan on yksilöitävä tavarat ja palvelut, joille suojaa haetaan, riittävän selkeästi ja täsmällisesti, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja talouden toimijat voivat pelkästään tällä perusteella määrittää haetun suojan laajuuden. Luettelon tavaroista ja palveluista on mahdollistettava se, että jokainen niistä voidaan luokitella ainoastaan yhteen Nizzan luokituksen mukaiseen luokkaan.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa voidaan käyttää Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeitä tai muita yleisiä termejä edellyttäen, että ne noudattavat vaadittuja selkeyttä ja täsmällisyyttä koskevia standardeja.

4. Keskusvirasto hylkää hakemuksen epäselvien ja epätäsmällisten termien osalta, jos hakija ei ehdota hyväksyttävää sanamuotoa keskusviraston tätä varten vahvistaman jakson kuluessa. Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi keskusvirastojen on koottava yhteistyössä toistensa kanssa luettelo hallinnollisista käytännöistä, joita kukin keskusvirasto noudattaa tavaroiden ja palvelujen luokituksessa.

5. Yleisten termien, mukaan lukien Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeet, käytön on tulkittava kattavan kaikki nimikkeen tai termin kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut. Tällaisten termien tai nimikkeiden käytön ei saa tulkita sisältävän sellaisia tavaroita tai palveluita koskevaa vaatimusta, joita ei voida ymmärtää tässä merkityksessä.

6. Jos hakija pyytää rekisteröintiä useampaa kuin yhtä luokkaa varten, tavarat ja palvelut on ryhmiteltävä Nizzan luokituksen luokkien mukaan siten, että kutakin ryhmää edeltää sen luokan numero, johon kyseinen tavara- tai palveluryhmä kuuluu, ja esitettynä luokkien mukaisessa järjestyksessä.

7. Tavaroiden ja palvelujen luokitus palvelee yksinomaan hallinnollisia tarkoituksia. Tavaroita ja palveluja ei voida pitää toistensa kaltaisina sillä perusteella, että ne esiintyvät Nizzan luokituksen samassa luokassa, eikä niitä voida pitää erilaisina sillä perusteella, että ne esiintyvät Nizzan luokituksen eri luokissa.

41 artikla

Viran puolesta tapahtuva tutkiminen

Keskusvirastojen on rajattava viran puolesta tapahtuva tutkiminen, jonka tarkoituksena on selvittää, onko tavaramerkkihakemus rekisteröintikelpoinen, 4 artiklassa säädettyjen ehdottomien hylkäysperusteiden puuttumiseen.

42 artikla

Kolmansien huomautukset

1. Jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä voi ennen tavaramerkin rekisteröintiä toimittaa keskusvirastolle kirjallisia huomautuksia, joissa ilmoitetaan 4 artiklassa mainituista perusteista ne, joiden perusteella tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä viran puolesta. Näillä ei kuitenkaan ole asianosaisasemaa keskusviraston menettelyssä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen perusteiden lisäksi jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä voi toimittaa keskusvirastolle kirjallisia huomautuksia niistä perusteista, joiden perusteella yhteisömerkkiä koskeva hakemus olisi hylättävä 32 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla.

43 artikla

Hakemusten ja rekisteröintien jakaminen

Hakija tai haltija voi jakaa tavaramerkkihakemuksen tai rekisteröinnin yhteen tai useampaan erilliseen hakemukseen tai rekisteröintiin toimittamalla keskusvirastolle asiaa koskevan ilmoituksen.

44 artikla

Maksut

Tavaramerkin rekisteröinnistä ja uusimisesta on suoritettava lisämaksu kutakin ensimmäisen luokan jälkeistä tavara- ja palveluluokkaan kohden.

2 JAKSO

VÄITE-, MENETTÄMIS-, MITÄTTÖMYYSMENETTELY

45 artikla

Väitemenettely

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tehokkaasta ja nopeasta hallinnollisesta menettelystä keskusvirastoilleen väitteiden esittämiseksi tavaramerkkihakemuksen rekisteröintiä vastaan 5 artiklassa säädetyin perustein.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hallinnollisen menettelyn mukaan ainakin 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun aikaisemman oikeuden haltijan on voitava tehdä väite tavaramerkin rekisteröintiä vastaan.

3. Osapuolille on myönnettävä aikaa vähintään kaksi kuukautta ennen väitemenettelyn alkamista, jotta väitteiden tekijä ja hakija voivat neuvotella keskenään sovintoratkaisun mahdollisuudesta.

46 artikla

Käyttämättä jättäminen kiistämisperusteena väitemenettelyissä

1. Jos viiden vuoden jakso, jonka kuluessa aikaisempi tavaramerkki on täytynyt ottaa tosiasiallisesti käyttöön 16 artiklan mukaisesti, on päättynyt hallinnollisissa väitemenettelyissä myöhemmän tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivänä, aikaisemman tavaramerkin haltijan, joka on tehnyt väitteen myöhemmän tavaramerkin rekisteröintiä vastaan, on toimitettava hakijan pyynnöstä todisteet siitä, että aikaisempi tavaramerkki on otettu tosiasiallisesti käyttöön 16 artiklan mukaisesti myöhemmän tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää edeltävän viiden vuoden jakson aikana, tai siitä, että käyttämättä jättämiseen oli asianmukaiset syyt. Jos näitä todisteita ei esitetä, väite hylätään.

2. Jos aikaisempaa tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä pidetään 1 kohdassa säädetyssä väitteen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.

3.. Jos aikaisempi tavaramerkki on eurooppalainen tavaramerkki, 1 ja 2 kohtaa sovelletaan. Tällöin eurooppalaisen tavaramerkin tosiasiallinen käyttö on määritettävä asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan mukaisesti.

47 artikla

Menettämis- tai mitättömyysvaatimusmenettely

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisesta menettelystä, jota noudatetaan keskusvirastoissa vaadittaessa tavaramerkin julistamista menetetyksi tai mitättömäksi.

2. Hallinnollisen menettämismenettelyn mukaan tavaramerkki on julistettava menetetyksi 19 ja 20 artiklassa säädetyin perustein.

3. Hallinnollisen mitättömyysmenettelyn mukaan on tavaramerkki on julkistettava mitättömäksi ainakin seuraavin perustein:

a) tavaramerkkiä ei olisi pitänyt rekisteröidä, koska se ei noudata 4 artiklassa säädettyjä vaatimuksia;

b) tavaramerkkiä ei olisi pitänyt rekisteröidä 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun aikaisemman oikeuden olemassaolon vuoksi.

4. Hallinnollisessa menettelyssä on säädettävä, että ainakin seuraavien on voitava esittää menettämis- tai mitättömyysvaatimus:

a) 2 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa määritellyissä tapauksissa, jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä, joka tähän sovellettavan lainsäädännön mukaan voi esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä;

b) 3 kohdan b alakohdassa määritellyissä tapauksissa 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun aikaisemman oikeuden haltija.

48 artikla

Käyttämättä jättäminen kiistämisperusteena mitättömyysvaatimusmenettelyissä

1. Kun on kyse rekisteröityyn tavaramerkkiin, jonka haku- tai etuoikeuspäivä on aikaisempi, perustuvaa mitättömyysvaatimusta koskevasta hallinnollisesta menettelystä, aikaisemman tavaramerkin haltijan on esitettävä myöhemmän tavaramerkin haltijan pyynnöstä todisteet siitä, että aikaisempaa tavaramerkkiä on käytetty mitättömyysvaatimuksen päiväystä edeltävän viiden vuoden jakson aikana tosiasiallisesti 16 artiklassa säädetyllä tavalla niiden tavaroiden tai palvelujen yhteydessä, joita varten se on rekisteröity ja joilla haltija perustelee hakemustaan, tai että käyttämättä jättämiseen asianmukaiset syyt edellyttäen, että viiden vuoden jakso, jonka aikana aikaisempi tavaramerkki on täytynyt ottaa tosiasiallisesti käyttöön, on päättynyt päivänä, jona mitättömyysvaatimus esitetään.

2. Jos viiden vuoden jakso, jonka kuluessa aikaisempi tavaramerkki on täytynyt ottaa tosiasiallisesti käyttöön 16 artiklan mukaisesti, oli päättynyt ennen myöhemmän tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää, aikaisemman tavaramerkin haltijan on esitettävä 1 kohdassa edellytettävien todisteiden lisäksi todisteet siitä, että tavaramerkki on otettu tosiasiallisesti käyttöön haku- tai etuoikeuspäivää edeltäneen viiden vuoden jakson aikana, tai siitä, että käyttämättä jättämiseen oli asianmukaiset syyt.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja todisteita ei esitetä, aikaisempaan tavaramerkkiin perustuva mitättömyysvaatimus on hylättävä.

4. Jos aikaisempaa tavaramerkkiä on käytetty 16 artiklan mukaisesti ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä on pidettävä mitättömyysvaatimuksen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.

5. Jos aikaisempi tavaramerkki on eurooppalainen tavaramerkki, 1 ja 4 kohtaa sovelletaan. Tällöin eurooppalaisen tavaramerkin tosiasiallinen käyttö on määritettävä asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan mukaisesti.

49 artikla

Menettämisen ja mitättömyyden vaikutukset

1. Rekisteröidyllä tavaramerkillä ei katsota olleen menettämisvaatimuksen tekemispäivästä alkaen tässä direktiivissä tarkoitettuja vaikutuksia siltä osin kuin oikeuksien haltijan on julistettu menettäneen oikeutensa. Päätöksessä voidaan toisen osapuolen pyynnöstä vahvistaa aikaisempi päivä, jona jokin menettämisperuste on ilmennyt.

2. Rekisteröidyllä tavaramerkillä ei katsota alun perin olleen tässä direktiivissä tarkoitettuja vaikutuksia niiltä osin kuin tavaramerkki on julistettu mitättömäksi.

3 JAKSO

REKISTERÖINNIN KESTO JA UUDISTAMINEN

50 artikla

Rekisteröinnin kesto

1. Tavaramerkit on rekisteröitävä kymmeneksi vuodeksi alkaen hakemuksen tekopäivästä.

2. Rekisteröinti voidaan uudistaa 51 artiklan mukaisesti kymmenen vuoden jaksoissa.

51 artikla

Uudistaminen

1. Tavaramerkin rekisteröinti uudistetaan tavaramerkin haltijan tai tämän nimenomaisesti valtuuttaman henkilön pyynnöstä edellyttäen, että uudistamismaksut on suoritettu.

2. Keskusvirasto ilmoittaa tavaramerkin haltijalle ja kaikille tavaramerkkiin merkittyjen oikeuksien haltijoille rekisteröinnin umpeutumisesta hyvissä ajoin ennen tätä umpeutumista. Keskusvirasto ei ole vastuussa siitä, että ilmoitusta ei ole annettu.

3. Uudistamispyyntö on tehtävä ja uudistamismaksut suoritettava kuuden kuukauden määräajassa, joka päättyy suojan voimassaolon päättymiskuukauden viimeisenä päivänä. Pyyntö voidaan kuitenkin vielä esittää ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua päivää seuraavana päivänä alkavan kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa. Uudistamismaksut ja lisämaksu on maksettava tämän lisämääräajan aikana.

4. Jos pyyntö esitetään tai maksut maksetaan ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, rekisteröinti uudistetaan ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta.

5. Uudistaminen tulee voimaan rekisteröinnin umpeutumista seuraavana päivänä. Uudistaminen rekisteröidään ja julkaistaan.

4 luku

Hallinnollinen yhteistyö

52 artikla

Tavaramerkkien rekisteröinnin ja hallinnoinnin alalla tehtävä yhteistyö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskusvirastot tekevät yhteistyötä toistensa ja viraston kanssa edistääkseen käytäntöjen ja välineiden lähentämistä ja saavuttaakseen yhdenmukaisia tuloksia tavaramerkkien tutkinnassa ja rekisteröinnissä.

53 artikla

Yhteistyö muilla aloilla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskusvirastot tekevät yhteistyötä viraston kanssa kaikilla muilla kuin 52 artiklassa tarkoitetuilla toimialoillaan, jotka ovat merkityksellisiä tavaramerkkien suojaamiseksi unionissa.

5 luku

Loppusäännökset

↓

54 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 2–6, 8–14, 16, 17, 18, 22–28 ja 30–53 artiklan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säädökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

~~*16 artikla*~~

~~**Ilmoittaminen**~~

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava ⌦ keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne antavat ⌫ tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä, ~~antamansa keskeiset kansalliset säännökset~~ kirjallisina komissiolle.

~~17~~55 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi ~~89/104/ETY~~ ⌦ 2008/95/EY ⌫ ~~, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa mainitulla päätöksellä,~~ ⌦ [*tämän direktiivin 54 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä päivää seuraavasta päivästä*] ⌫ , sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa direktiivin 2008/95/EY liitteessä I olevassa B osassa ⌦ mainittua määräaikaa, jonka ⌫ kuluessa niiden on saatettava ~~mainitut direktiivit~~ ⌦ mainittu direktiivi ⌫ osaksi kansallista lainsäädäntöä.

↓ 2008/95/EY

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä ~~II~~ olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

~~18~~56 artikla

Voimaantulo

↓ 2008/95/EY

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

↓

Tämän direktiivin 1, 7, 15, 19, 20, 21 ja 54–57 artiklan säännöksiä sovelletaan [*tämän direktiivin 54 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä päivää seuraavasta päivästä*].

↓ 2008/95/EY

~~19~~57 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

~~LIITE I~~

~~Kumottu direktiivi ja sen muutos~~	
~~(17 artiklassa tarkoitetut)~~	
~~Neuvoston direktiivi 89/104/ETY~~	~~(EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1)~~
~~Neuvoston päätös 92/10/ETY~~	~~(EYVL L 6, 11.1.1992, s. 35)~~

~~B OSA~~

~~Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle~~	
~~(17 artiklassa tarkoitetut)~~	
~~Direktiivi~~	~~Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle~~
~~89/104/ETY~~	~~31 päivä joulukuuta 1992~~

↓ 2008/95/EY (mukautettu)

~~LIITE II~~

~~Vastaavuustaulukko~~	
~~Direktiivi 89/104/ETY~~	~~Tämä direktiivi~~
~~1 artikla~~	~~1 artikla~~
~~2 artikla~~	~~2 artikla~~
~~3 artiklan 1 kohdan a–d alakohta~~	~~3 artiklan 1 kohdan a–d alakohta~~
~~3 artiklan 1 kohdan e alakohdan johdantokappale~~	~~3 artiklan 1 kohdan e alakohdan johdantokappale~~
~~3 artiklan 1 kohdan e alakohdan ensimmäinen luetelmakohta~~	~~3 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohta~~
~~3 artiklan 1 kohdan e alakohdan toinen luetelmakohta~~	~~3 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta~~
~~3 artiklan 1 kohdan e alakohdan kolmas luetelmakohta~~	~~3 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohta~~
~~3 artiklan 1 kohdan f, g ja h alakohta~~	~~3 artiklan 1 kohdan f, g ja h alakohta~~
~~3 artiklan 2, 3 ja 4 kohta~~	~~3 artiklan 2, 3 ja 4 kohta~~
~~4 artikla~~	~~4 artikla~~
~~5 artikla~~	~~5 artikla~~
~~6 artikla~~	~~6 artikla~~
~~7 artikla~~	~~7 artikla~~
~~8 artikla~~	~~8 artikla~~
~~9 artikla~~	~~9 artikla~~
~~10 artiklan 1 kohta~~	~~10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta~~
~~10 artiklan 2 kohta~~	~~10 artiklan 1 kohdan toinen alakohta~~
~~10 artiklan 3 kohta~~	~~10 artiklan 2 kohta~~
~~10 artiklan 4 kohta~~	~~10 artiklan 3 kohta~~

~~11 artikla~~	~~11 artikla~~
~~12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke~~	~~12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta~~
~~12 artiklan 1 kohdan toinen virke~~	~~12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta~~
~~12 artiklan 1 kohdan toinen virke~~	~~12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta~~
~~12 artiklan 2 kohta~~	~~12 artiklan 2 kohta~~
~~13 artikla~~	~~13 artikla~~
~~14 artikla~~	~~14 artikla~~
~~15 artikla~~	~~15 artikla~~
~~16 artiklan 1 ja 2 kohta~~	~~—~~
~~16 artiklan 3 kohta~~	~~16 artikla~~
~~—~~	~~17 artikla~~
~~—~~	~~18 artikla~~
~~17 artikla~~	~~19 artikla~~
~~—~~	~~Liite I~~
~~—~~	~~Liite II~~

↑

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2008/95/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
---	2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artiklan 1 kohdan a–h alakohta	4 artiklan 1 kohdan a–h alakohta
---	4 artiklan 1 kohdan i ja j alakohta
---	4 artiklan 2 kohta ja 3 kohdan ensimmäinen virke
3 artiklan 2 kohdan a–c alakohta	4 artiklan 4 kohdan a–c alakohta
3 artiklan 2 kohdan d alakohta	4 artiklan 3 kohdan toinen virke
3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	4 artiklan 5 kohta
3 artiklan 3 kohdan toinen virke	4 artiklan 6 kohta
4 artiklan 1 ja 2 kohta	5 artiklan 1 ja 2 kohta
4 artiklan 3 kohta ja 4 kohdan a alakohta	5 artiklan 3 kohdan a alakohta
---	5 artiklan 3 kohdan b alakohta
4 artiklan 4 kohdan g alakohta	5 artiklan 3 kohdan c alakohta
---	5 artiklan 3 kohdan d alakohta
4 artiklan 4 kohdan b ja c alakohta	5 artiklan 4 kohdan a ja b alakohta
4 artiklan 4 kohdan d–f alakohta	---
4 artiklan 5 ja 6 kohta	5 artiklan 5 ja 6 kohta
---	8 artikla
5 artiklan 1 kohdan johdantokappaleen ensimmäinen virke	10 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohdan johdantokappaleen toinen	

virke	10 artiklan 2 kohdan johdantokappale
5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	10 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
5 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohdan a–c alakohta	10 artiklan 3 kohdan a–c alakohta
---	10 artiklan 3 kohdan d alakohta
5 artiklan 3 kohdan d alakohta	10 artiklan 3 kohdan e alakohta
---	10 artiklan 3 kohdan f alakohta
---	10 artiklan 4 ja 5 kohta
5 artiklan 4 ja 5 kohta	10 artiklan 6 ja 7 kohta
---	11 artikla
---	12 artikla
---	13 artikla
6 artiklan 1 kohdan a–c alakohta	14 artiklan 1 kohdan a–c alakohta
---	14 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohta	14 artiklan 3 kohta
7 artikla	15 artikla
8 artiklan 1 ja 2 kohta	26 artiklan 1 ja 2 kohta
---	26 artiklan 3–5 kohta
9 artikla	9 artikla
10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	16 artiklan 1 kohta
---	16 artiklan 2 ja 3 kohta
10 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	10 artiklan 4 kohta
10 artiklan 2 kohta	10 artiklan 5 kohta
10 artiklan 3 kohta	---
11 artiklan 1 kohta	48 artiklan 1–3 kohta
11 artiklan 2 kohta	46 artiklan 1 kohta
11 artiklan 3 kohta	17 artikla

11 artiklan 4 kohta	17 artikla, 46 artiklan 2 kohta ja 48 artiklan 4 kohta
---	18 artikla
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	19 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	19 artiklan 2 kohta
12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	19 artiklan 3 kohta
12 artiklan 2 kohta	20 artikla
13 artikla	7 ja 21 artikla
14 artikla	6 artikla
---	22–25 artikla
---	27 artikla
---	28 artikla
15 artiklan 1 kohta	29 artiklan 1 ja 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	29 artiklan 3 kohta
---	30 artikla ja 54 artiklan 1 kohta
16 artikla	54 artiklan 2 kohta
17 artikla	55 artikla
18 artikla	56 artikla
19 artikla	57 artikla